

Verenigingen
Geschiedenis
Actualiteiten
Interviews

Inhoudsopgave:

1. Dorpsnieuws
3. Dorpsraad
4. Yara
7. Jo en Gusta Beart
11. Koningsdag
13. Chronologie van Sluiskil
19. Speeltuin de Miertjes
20. Puzzel
22. Truus Nieuwelink
24. Elisabethhof II
25. Parkdienst
27. Colsenreis
28. Voedselbos
29. Angelina
30. SWOS
31. BAC
32. Evenementenkalender

De dorpskrant – als vanouds uitgegeven vanuit welzijnscentrum Het Meulengat - wordt verspreid in Sluiskil en omgeving en in de Zandstraat. Belangstellenden buiten Sluiskil kunnen zich op deze dorpskrant abonneren voor twintig euro per jaar inclusief portokosten.

De redactie houdt zich het recht voor ingezonden stukken te weigeren of in te korten.

Plaatsing van een artikel betekent niet dat de inhoud ervan door de redactie wordt onderschreven. Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd of openbaar gemaakt worden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de redactie.

Colofon:

Samenstelling bestuur:

Meerten Dallinga – voorzitter
Loek van Hecke – secretaris, redactie
Monique Vanhijfte – redactie
Saskia de Frel – redactie
Teunie Benjaminsz – verspreiding
Stanny Gijsel – lay out

Adres redactie:

Spoorstraat 36, 4541 AK Sluiskil
Telefoonnummer: 031 6 120 53 248

Emailadres redactie:

Voor puzzel: krantjesluiskil@gmail.com
voor kopij: ivanhecke@zeelandnet.nl

Financieel:

Rek.nr.: NL 11 RABO 0103.7802.54 t.n.v. Meerco Beheer b.v.

Druk:

Drukkerij Polka Print – Hoek
Advertenties: 0115 44 23 97

Adverteren? Dat kan!

1/8^e pagina: 25 euro 1/4^e pagina: 40 euro
1/2^e pagina: 75 euro 1/1^e pagina: 120 euro

Tekstpagina niet commercieel: 60 euro

Tekstpagina commercieel: 120 euro

Alle prijzen zijn exclusief BTW

Uiterste inleverdatum kopij:

1 september 2026

Foto's cover:

Museum Sluiskil

Belangrijke telefoonnummers:

Brandweer, ambulance, politie:	112
Geen spoed, wel politie:	0900-8844
Huisartsenpraktijk Sluiskil:	0115 471955
Huisartsenpost Terneuzen:	0115 643000
Milieuklachten stank, geluid, stof:	08 88 33 35 55
Drugsoverlast:	0800 022 508 5
Overlast via 'meld misdaad anoniem':	0800 7000

DORPSNIEUWS

SKI

Het eerste half jaar zit er op. Helaas was er voor de activiteiten in de meivakantie weinig animo terwijl het leuke ideeën betroffen. De bingo's werden goed bezocht. Inmiddels is ook de buitenspeeldag achter de rug. Iedereen die hieraan mee heeft geholpen: hartelijk dank.

Het Talent is alweer volop aan het oefenen. In augustus staat er een kleine voorstelling gepland in een verzorgingstehuis van het SVRZ. Omdat de animo van de kinderen afneemt,

is er besloten dit jaar geen huttenbouw te organiseren. De laatste vrijdag van de zomervakantie zal er een tropische disco plaatsvinden op de multibaan. Dit wordt nog kenbaar gemaakt via de social media en posters.

Avond4Daagse

Op maandag 15 juni ging de dertiende Avond4Daagse van start. Na één minuut stilte te hebben gehouden voor de kinderen en leerkracht van De Warande uit Axel en voor de nabestaanden, vertrokken de meer dan tweehonderd wandelaars voor de 2,5^e, de 5 en de 10 km. Bij de start vielen nog enkele druppels, maar zodra de menigte goed en wel was vertrokken, had de zon de donkere regenwolken verdreven en werd het een aangenaam wandelweer. Vlak voor de klok van negen uur waren ook de wandelaars van de 10 km allemaal binnen. Net op tijd, want er liepen enkele Belgische vrienden mee, die de WK-wedstrijd van België – Egypte niet wilden missen. Ook de dagen erna verliep alles op rolletjes. Dinsdagavond werden alle deelnemers bij terugkomst verrast met een uitermate heerlijk broodje worst geschonken door Mr. and Mrs. Grill. Donderdag, de slotdag, gingen de wandelaars zoals in het verleden altijd het geval was, met de dorpspont mee naar de overkant en werden ze bij terugkeer op het Museumplein opgewacht door de Orange Band uit Sas van Gent. De heerlijke geur was afkomstig van de fritespannen van Patrick van Boven. De slager zorgde ervoor dat iedereen kon genieten van zijn bijzondere snacks.

Senioren Netwerk Sluiskil

In april, mei en juni werden de maandelijkse bingomiddagen georganiseerd. De belangstelling daarvoor is groeiende. De zalen A en B van het Meulengat worden te klein als dat zo doorgaat en een optie is dan uitwijken naar de grote zaal.

Tijdens de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering genoten de leden en hun partners van twee optredens van 'Stichting Memories' uit Westdorpe. Zij vervingen het duo Yvonne en Ghislain, dat om gezondheidsredenen verstek moest laten gaan. Stichting Memories stond op dat moment al enkele weken in de Vlaamse top vijftien met het nummer Pizzerico. Sommige leden verbrandden de calorieën van de voorafgaande lunch door zich op de dansvloer te wagen.

Het etentje bij HCR Dallinga werd 20 mei ook druk bezocht. Het aspergemenu -traditioneel of met zalm- vond gretig aftrek. Voor degenen die niet van asperges hielden, was er een alternatief. De koffie/thee met versnapering na werd - zoals gebruikelijk - door HCR Dallinga aangeboden.

Vrijdagmiddag 14 augustus wordt opnieuw een bingomiddag georganiseerd. Donderdag 20 augustus organiseert het Senioren Netwerk Sluiskil voor de eerste keer de 'Colsen'- busreis. Meer hierover elders in dit krantje.

Evenals vorig jaar zullen Hans Porreij en Bram van Houcke een mosselmaaltijd verzorgen. Voor degenen die geen mosselen lusten, staat er kipsaté op het menu. Hopelijk werkt het weer mee op donderdagmiddag 3 september! Verder probeert het bestuur in september nog een fietstocht te organiseren met versgebakken wafels na. Houd de nieuwsbrieven en flyers in de gaten!

U kunt ons ook vinden op <https://www.senioren-zeeland.nl/sluiskil>

 SPAR	<i>Boodschappen nodig???</i>	
Martens	Wij bezorgen ze graag!!	
	Bestel op www.spar.nl Of bel of mail 0115-471568 martenssluiskil@despar.info	

BOUWMARKT DE RITTER

**Tuinhuisjes • Tuinhout
IJzerwaren • Verf • Gereedschap**

Koudepolderstraat 24 • 4542 AL Hoek

Tel.: 0115 - 441447

e-mail: info@bouwmarktderitter.nl

www.bouwmarktderitter.nl

DORPSRAAD SLUISKIL

Beleid rondom hondenuitlaatterreinen

De Dorpsraad krijgt vaak vragen over het feit hoe het nu eigenlijk zit met de regels met betrekking tot de hondenuitlaatterreinen in Sluiskil. Deze vraag is voorgelegd aan wijkcoördinator Edo Kokje en die heeft uitgezocht hoe dit nu precies geregeld is in Sluiskil.

Laat je je hond uit op een van de hondenuitlaatterreinen in de gemeente? Houd er dan rekening mee dat op de uitlaatterreinen zonder omheining een aanlijnplicht geldt. Met een omheining wordt bedoeld een hek of een haag. Op de terreinen met hek of haag is het wel toegestaan om de hond(en) los te laten lopen. Dit is onlangs vastgesteld in het nieuwe hondenuitlaatbeleid van de gemeente Terneuzen. De gemeente gaat de borden aanpassen, zodat duidelijk is wanneer de hond los mag lopen en wanneer niet. Voor hulphonden is er een uitzondering, zodat die hun taak goed kunnen uitvoeren.

Het hondenuitlaatterrein waar honden vrij mogen los lopen is het grasveld Sint Elisabethlaan.

De hondenuitlaatterreinen waar honden aangelijnd moeten zijn, zijn: het grasveld aan de Schepenenstraat (parallel aan de rondweg), het grasveld op de hoek van de Rentmeesterstraat en de Baljuwlaan, het grasveld op de hoek van de Frans Naereboutstraat en de Havenstraat en het grasveld aan de Kanaalweg, ter hoogte van de Stroodorpestraat.

Nieuwbouw

Zoals de omwonenden van de Spoorstraat, Louisastraat en Bosjesweg wel gemerkt hebben is er begonnen met de bouw van het project De Ark. Het heien is inmiddels afgerond en het uitzetten van de fundering is klaar en met de opbouw is begonnen, zodat zichtbaar is gemaakt waar de woningen komen. De dorpsraad blijft dit natuurlijk volgen en zal af en toe een update hierover delen in 't Krantje.

Rondje Sluiskil en opschoondag

De dorpsraad heeft weer eens een rondje door Sluiskil gemaakt met vertegenwoordigers van de gemeente Terneuzen, Clavis en Woongoed om te kijken waar er mogelijke overlast is in de straten zoals parkeeroverlast (bijvoorbeeld parkeren op stoepen, in bochten, in voortuinen en bij stopborden). Dit is niet toegestaan. De politie en Boa's gaan hier extra op controleren aangezien dit gevaarlijke situaties kan opleveren. Huurders van Clavis en Woongoed waar onrechtmatigheden zijn geconstateerd, worden door een vertegenwoordiger van de betreffende organisatie benaderd. Gelukkig zijn dit uitzonderingen op de regel en ziet ons dorp er op de meeste plaatsen goed uit. Veel voortuinen zijn, zeker nu alles weer groen en fleurig is, een plaatje om naar te kijken.

Ook is er weer op een aantal plekken geconstateerd dat brandgangen niet of niet voldoende begaanbaar zijn. Dit kan gevaar opleveren als de hulpdiensten er bij calamiteiten door moeten.

In het najaar wordt er weer een 'opschoondag' georganiseerd, Als u niet in staat bent zelf naar de milieustraat te gaan is dit altijd een goede oplossing om uw groen of ander afval weg te brengen of na overleg op te laten halen. U dient uiteraard zelf de brandgang of tuin op te ruimen. De datum van de opschoondag wordt binnenkort bekendgemaakt.

Eerste Veiligheidsdag van Dethon op het terrein van Yara een groot succes!

Veiligheid heeft topprioriteit bij Yara Sluiskil. Dat geldt niet alleen voor alle Yara medewerkers, dit wordt ook verwacht van alle contractors, leveranciers en bezoekers. Bij Dethon is dit heel helder. Met een grote groep medewerkers zorgen zij dat allerlei klussen op het hele terrein worden uitgevoerd. Van opruimen en schoonmaken in de fabrieken tot aan de kunstmestuitreiking, ze zijn van alle markten thuis. Als je op zoveel plekken op Yara komt is het heel belangrijk te weten welke veiligheidsregels waar gelden en hoe daarmee om te gaan. Op het hele terrein staan borden per afdeling en ook aan de ingang staat vermeld wat verplicht is en wat verboden is. Draag de juiste Persoonlijke Beschermingsmiddelen, maak geen foto's, rijd maximaal 30 kilometer per uur,

alcoholgebruik is niet toegestaan, meld je bij de controlekamer als je de afdelingszone betreedt en zo verder. Dit is een basis om veilig te werken naast de Golden Rules en de alarmen die kunnen afgaan. Dit lijkt een vanzelfsprekendheid en toch is het goed elkaar scherp te houden.

Het enthousiasme en de motivatie werkt aanstekelijk op deze eerste Veiligheidsdag die Dethon samen met Yara organiseert in het trainingscenter. De medewerkers van Dethon weten precies wat nodig is. Ze wijzen zelfs de Veiligheidskundige van Dethon erop dat hij zijn bril moet opzetten als hij naar buiten wil gaan.

Niels Boogaert vertelt waarom de veiligheidsdag voor de medewerkers van Dethon in het leven is geroepen: "Bij ons is het verplicht om een VCA-certificaat te hebben als je zelfstandig aan het werk gaat op het terrein. De spanning die bij een toets komt kijken heeft bij deze club dusdanig impact dat dit niet de gewenste manier is om veilig werken onder de aandacht te brengen en kennis te delen. Om hier een weg in te vinden zien we dat een praktijktraining samen met elkaar veel meer bijdraagt aan de veiligheid."

Eerst zijn een paar onderwerpen toegelicht in een presentatie en vervolgens zijn alle medewerkers naar de Safetystreet gegaan om te zien hoe dit in de praktijk werkt. "Het laatste onderdeel was misschien wel het meest vernieuwende, want dit hebben ze gelukkig nog niet vaak hoeven doen", vertelt Niels. De evacuatie met het vluchtmasker bracht meteen de lachers op de hand. Na een uitleg over het masker werd het alarm opgezet en mochten ze de vluchtmaskers opzetten om vervolgens de kortste route naar buiten te nemen.

Jaco de Rooij is aanvoerder van het stel en deed zelf ook mee: "Het is voor ons heel waardevol om meer praktijkgericht aan de slag te kunnen met deze veiligheidsregels. Het is een leuke en tegelijk een hele nuttige manier om kennis te vergaren."

Voordat ze aan de lunch konden beginnen kregen ze allemaal een certificaat uitgereikt van de directeur en Veiligheidskundige van Dethon. Een geslaagde dag.

JO EN GUSTA BEAART

Café De Brug

In de jaren vijftig van de vorige eeuw werkte Rijkswaterstaat aan een ambitieus plan om het Kanaal van Gent naar Terneuzen te verbreden en te verdiepen, zodat het geschikt zou worden voor schepen tot 50.000 ton. Dit grootschalige project ging gepaard met tal van aanvullende werkzaamheden, waaronder de aanleg van bruggen, wegen en een ontziltingsreservoir. In 1958 werd bekendgemaakt dat in het voorjaar van 1960 met de werkzaamheden zou worden begonnen. De geplande projectduur bedroeg acht jaar en ongeveer vijfhonderd mensen zouden bij het project betrokken zijn.

Luchtfoto van Sluiskil met in het midden het kanaal en de Minister Lelybrug. De zwarte lijn links geeft aan tot waar Rijkswaterstaat haar uitbreiding had gepland. Café De Brug is aangegeven met zwarte stip.

Omdat het kanaal het dorp Sluiskil al doorsneed, had de verbreding aan de westzijde ingrijpende gevolgen voor de gemeenschap. Ongeveer 170 panden moesten worden gesloopt om het project mogelijk te maken. Ter behartiging van de belangen van de inwoners werd het Sluiskils Actiecomité opgericht. Van de te slopen panden bestond circa 80 procent uit zogenoemde 'cijnswoningen'. Deze waren ongeveer een eeuw eerder gebouwd op kosteloos ter beschikking gestelde grond van Rijkswaterstaat. Voorwaarde was wel dat de bewoners, zodra de grond weer nodig was, binnen één maand hun woning zelf moesten afbreken en het terrein tot een diepte van 1,5 meter schoon moesten opleveren. De overige 20 procent van de woningen moest door Rijkswaterstaat worden onteigend. Dit leidde tot langdurige en veelal moeizame onteigeningsprocedures. Jo en Gusta Beart bezaten in Sluiskil bij de nabijgelegen draaibrug met de naam Minister Lelybrug café De Brug, een winkel en werkplaats voor fietsen en bromfietsen en een benzinepomp. In het onteigeningsoverleg met Rijkswaterstaat hadden zij kunnen afspreken tot het laatst te mogen blijven. Op Bevrijdingsdag, 5 mei 1966, vond daar de allerlaatste caféavond plaats. Er werd doorgedaan tot twee uur 's nachts, waarna definitief de stroom- en watervoorziening werden afgesloten. De volgende dag begon de sloop van het pand.

Jo Beart

Jo werd op 6 april 1916 geboren in 's-Hertogenbosch als zoon van Has Beart (1885–1949) en Anna de Haas (1891–1951). Het gezin telde vier kinderen. Zijn vader werkte als conducteur bij de Staatsspoorwegen. Jo begon zijn loopbaan als automonteur, maar trad op 1 mei 1935 in dienst bij de Koninklijke Marine in Den Helder. Hij koesterde de ambitie om als zogenoemde 'koloniaal' naar Nederlands-Indië te vertrekken. In mei 1936 vertrok hij met het passagierschip M.S. Christiaan Huygens naar Soerabaja. Daar werd hij ingedeeld als stoker-olieman op de torpedootjager Hr.Ms. Piet Hein, behorend tot de Divisie Torpedootjagers. Op 1 juli 1939 keerde hij met de M.S. Slamet

terug naar Nederland. Na het uitbreken van de oorlog in mei 1940 werd Jo geplaatst op de Hr.Ms.

Jo Beart (1916 – 1985)

Douwe Aukes, die werd ingezet bij het leggen van mijnen rond de Waddeneilanden. Tijdens deze gevaarlijke missies werd het schip meerdere malen aangevallen door Duitse bommenwerpers. Vervolgens diende hij vanuit Schotland enige tijd op de legendarische onderzeeboot Hr. Ms. O-21. Dit was de enige Nederlandse onderzeeboot, die de oorlog had overleefd. Daarna was hij achtereenvolgens gestationeerd op de Hr.Ms. Stuyvesant voor konvooibegeleiding tussen Engeland en Gibraltar en op Hr.Ms. Campbeltown voor konvooibegeleiding op de Atlantische Oceaan. Hierna diende Jo enige tijd op de Hr.Ms. Van Galen in toenmalig Brits-Ceylon en Australië. Na de oorlog werd Jo gestationeerd in Hoek van Holland, waar hij als korporaal-machinist werkte op de mijnenveger Hr.Ms. Abraham van Hulst. In deze periode leerde hij Gusta van Damme kennen, geboren op 23 januari 1924 in Sas van Gent. Jo en Gusta

traden op 12 september 1946 in Terneuzen in het huwelijk. Het echtpaar woonde in Terneuzen, waar Ella (1947) en Hans (1949) geboren zijn. Egon is in Sluiskil geboren (1957). Op 2 december 1946 vertrok Jo met de Hr.Ms. Van Speijk naar Nederlands West-Indië. Dit hydrografische schip had als taak de zeebodem in kaart te brengen ten behoeve van de zeekaarten. Op 3 december 1948, de dag waarop zijn vader overleed, keerde hij terug naar Nederland. Op 1 september 1951 werd Jo na zestien dienstjaren eervol ontslagen uit de Koninklijke Marine vanwege gehoorbeschadiging als gevolg van een bedrijfsongeval (85% aan één kant doof). Vervolgens ging hij in het Brabantse Nuland werken bij het drinkwaterbedrijf Brabant-Oost. In Nuland heeft het gezin gewoond tot 1954.

Onderzeeboot Hr.Ms. O-21

De O-21 was een Nederlandse onderzeeboot die eind jaren dertig van de vorige eeuw werd gebouwd op de marinewerf van de Koninklijke Maatschappij De Schelde in Vlissingen. Op 21 oktober 1939 werd de boot te water gelaten. Toen Duitsland op 10 mei 1940 Nederland binnenviel, was de onderzeeboot echter nog niet voltooid. Om te voorkomen dat zij in Duitse handen zou vallen,

1946, Onderzeeboot Hr.Ms. O-21 in de marinehaven van Den Helder. Bron *Traces of War*

werd de onafgebouwde O-21 naar de King George Wharf in Schotland overgebracht. Daar werd de onderzeeboot afgebouwd en in juni 1940 werden de eerste onderwateroefeningen uitgevoerd. Met een bemanning van 39 man werd de O-21 vervolgens ingezet voor patrouilles in de wateren rond Noorwegen.

Op 1 augustus 1940, omstreeks 16.02 uur, voerde zij met twee torpedo's een aanval uit op de Duitse onderzeeboot U-60, die zich aan de oppervlakte bevond. Beide torpedo's misten echter hun doel. Tot januari 1941 maakte de O-21 in

totaal vijf patrouilles op de Noordzee. Tijdens de derde patrouille, die op 23 september begon, kreeg

Jo op 6 oktober een ongeluk. Citaat uit het boek 'Onder de bloedvlag van de O-21', geschreven door toenmalig bevelhebber en luitenant ter zee J. F. van Dulm:

'De stoker-olieman was met zijn hand tussen het stangensysteem van de Muflerklep, die de afvoergassenleiding van de dieselmotoren onder water afsluit, bekneld geraakt. Het voorste kootje van één zijner vingers werd vrijwel afgerukt. Bij gebrek aan een beter instrument, amputeerde de 'dokter' dit met een gewone kantoorscheaar, hetgeen een pijnlijke operatie was geweest, waar zowel van de zijde van de patiënt, als van 'onzen' dokter nogal koelbloedigheid vereischt werd. Achteraf bleek gelukkig dat hij de patiënt zóó keurig behandeld had, dat toen zij eenmaal in het hospitaal waren, men daar een chirurgisch ingrijpen niet meer nodig achtte.'

De Nederlandse O 21-klasse onderzeeboten konden, eenmaal operationeel, vergeleken worden met de beste buitenlandse onderzeeërs die in die tijd in de vaart waren. Hr. Ms. O 21, Hr. Ms. O 23 en Hr. Ms. O 24 zouden drie van de meest succesvolle geallieerde onderzeeboten van de Tweede Wereldoorlog worden.

Het gezin van Jo Beart en Gusta van Damme

In de tijd dat Jo in Hoek van Holland was gestationeerd, kruisten zijn wegen die van Gusta van Damme. Gusta, geboren op 23 januari 1924 in Sas van Gent, werkte in het café van haar ouders: 'Kolkzicht' de Blokken 1 in Terneuzen.

Daar, achter de toog, vond hun eerste ontmoeting plaats en de vonk sloeg meteen over. Op 12 september 1946 gaven zij elkaar in Terneuzen het jawoord en begonnen ze samen hun leven in diezelfde plaats. Op 2 december 1946 vertrok Jo met de Hr.Ms. Van Speijk naar Nederlands West-Indië. In 1947 werd hun dochter Ella geboren. Daags vóór het overlijden van Jo's vader op 3 december 1948 keerde Jo terug van zijn tweejarig verblijf in Nederlands West-Indië. Op die dag ontmoette hij voor het eerst zijn dochter Ella, voor wie hij aanvankelijk de 'stoute pappa' was. In 1949 werd in Terneuzen hun zoon Hans geboren. Na zijn diensttijd bij de

De familie Beart bij de geboorte van Egon in 1957.

Koninklijke Marine ging Jo als technicus werken bij de Waterleiding Maatschappij Brabant-Oost, in het Brabantse Nuland. Het gezin woonde daar tot 1954. In 1957 werd hun zoon Egon geboren in Sluiskil.

Café De Brug

In 1954 vestigde het gezin zich in Sluiskil. Met hulp van de ouders van Gusta werd voor Jo in Sluiskil een technisch bedrijf overgenomen: de fietsenwinkel- en werkplaats van W.A. Faas, Kanaalweg 45. In het tweelaags pand hoorde ook een café. Dit had aanvankelijk niet hun interesse maar ondernemersvrouw Gusta nam de zorg voor het café en bouwde dit in de loop der jaren uit naar een mooie horecazaak. Jo zette zich in voor de fietsen- en bromfietsenhandel, de ESSO-benzinepomp en het depot flessen Benegas. Om het bedrijf voort te kunnen zetten, moest Jo wel het Middenstandsdiploma en tevens het vakdiploma REMEC—Rijwiel- en bromfietsenhandel gaan halen. Op het dak van het café bevond zich bovendien de sirene van de brandweer. Bij brand werd telefoonnummer 333 gebeld, waarna Jo op de trap in de gang ging staan om op een knop te drukken die de sirene in werking stelde.

Jo en Gusta Beart met hun kinderen Ella en Hans toen Ella op Hemelvaartsdag 27 mei 1954 haar Eerste H. Communie deed.

Door de grootschalige verbreding van het Kanaal Gent-Terneuzen in het begin van de jaren zestig

werd het hart letterlijk uit het dorp gehaald. 'In het kanaal gevallen', zoals de inwoners het zelf noemden. Ruim honderdzeventig woningen, winkels, een kerk en een school moesten worden gesloopt. Ook werden de bedrijven getroffen, zoals dat ook van Jo en Gusta. Hun café was het laatste van zes cafés in Sluiskil dat werd afgebroken.

De laatste café dag

Jarenlang hadden plaatselijke verenigingen hun onderkomen in de zaaltjes van het café, maar zij moesten noodgedwongen uitwijken naar andere locaties. De voetbalclub kon er niet langer vergaderen, muziekrepetities konden er niet meer gehouden worden en ook voor huwelijksfeesten was geen plaats meer. De schaakclub Het Witte Paard, die in Sas van Gent nog steeds bestaat en op het hoogste niveau speelt, wist nog net de competitie af te ronden. De duivenvereniging verhuisde naar een oude schuur.

Bevrijdingsdag 1966 werd aangewezen als de laatste openingsdag van het café. Iedereen was uitgenodigd. 's Middags werden Jo en Gusta verrast door de plaatselijke drumband, die voor de deur kwam spelen. Aansluitend sprak de bekendste inwoner van Sluiskil, de toen tachtigjarige veekoper en huisslachter Honoré Joseph Colsen, weemoedig over het verleden. Colsen, alias 'de burgemeester van Sluiskil, - met klompen, wandelstok en pijp - zette zich regelmatig succesvol in bij acties rondom het kanaal, de bruggen en de veerponten. Namens de drieduizend inwoners van Sluiskil sprak kruidenier C. Bleyenberg een dankwoord uit. Hij vertelde hoe hij dagelijks bestellingen kwam opnemen en daarbij steevast een gratis glas bier kreeg, maar ook dat

Egon, Ella en Hans Beart bij de benzinepomp.

Jo en Gusta dansend op de laatste caféavond.

hij zelf al tweemaal had moeten verhuizen vanwege Rijkswaterstaat en daar telkens financieel op achteruit was gegaan.

Ook nam Jo Beart het woord. Hij dankte de aanwezigen voor hun jarenlange klandizie en hun aanwezigheid op deze laatste cafédag. Ook dankte hij Rijkswaterstaat voor de wijze waarop de onderhandelingen hadden plaatsgevonden. Na deze bijeenkomst werd het café geleidelijk leeggehaald. De jukebox speelde nog één vrolijk liedje, maar viel plots stil en werd naar buiten gedragen. In de avond werden inventarisstukken zoals het meubilair, de bar en de tapinstallatie één voor één weggehaald. Even voor middernacht, vlak voordat stroom en water zouden worden afgesloten, begon de werkster zorgvuldig het glaswerk in te pakken. De laatste stamgasten vertrokken huiswaarts. Voor Jo en Gusta Beart kwam daarmee definitief een einde aan hun bestaan als caféhouders. Zij sloten als laatste in de nacht van donderdag op vrijdag de

deur en lieten Sluiskil achter zonder één enkel café. Jo en Gusta hadden 12,5 jaar het bedrijf in Sluiskil gehad en verhuisden toen naar Hulst.

De jukebox

Gusta werd even stil toen de jukebox in haar café De Brug het laatste liedje speelde. Niet omdat ze moeite had met afscheid nemen van spullen — dat paste niet bij haar — maar omdat die jukebox een tijd markeerde waarin alles nieuw, bruisend en vol verwachting was. Toen de jukebox zijn intrede deed, kreeg ze het idee er zelf een aan te schaffen. Iedereen raadde het haar af: waarom zou iemand

fl. 0,10 betalen voor één liedje, of fl. 0,25 voor drie nummers? Maar Gusta zette door. Het werd een schot in de roos. Er stond vaak een lange rij mensen bij de jukebox, ieder met zijn eigen favoriete nummer dat gedraaid moest worden. En de café-gasten bleven in het café hangen om zijn of haar liedje af te wachten. Dochter Ella had de taak om bij muziekwinkel Sonora in Terneuzen nieuwe singletjes te kopen. Ze wist precies welke muziek populair was. Zo werd het instrumentale nummer Let Kiss van Gudrun Jankis een enorme hit. In het café liep men dan in een soort polonaise rond het biljart, met de typische Letkajenkka-pasjes die bij dat nummer hoorden.

Hotel Hulst

Tijdens de onteigeningsperiode ging het ondernemende echtpaar Jo en Gusta al op zoek naar nieuwe mogelijkheden om te wonen en te werken. Zo bekeken ze mogelijkheden in Groningen, Tholen en Mallorca. Uiteindelijk kochten zij in Hulst een deel van het pand van de familie Louis Fricot, namelijk het gedeelte dat werd verhuurd aan bierbrouwerij Piedboeuf. Op 5 mei 1966 was de verhuizing naar Hulst. De huur was door familie Fricot voor een 'oneindige tijd' aangegaan, maar kon later door een rechtszaak ontbonden worden. Bij deze aankoop hoorden ook een woning en een schuur. Het schuurgedeelte, waar zich eerder de Fiat-garage van Walther de Block bevond, werd door Jo omgebouwd tot een ESSO-benzinestation. Het woongedeelte werd door Gusta ingericht tot een pension, dat later werd omgevormd tot Hotel Garni, bedoeld voor personeel van diverse bedrijven in Zeeuws-Vlaanderen. Een bekende gast en in feite de eerste gast tijdens de overgang naar hotel was de Duitser Peter Lang, die in 1968 vanuit Hulst het postorderbedrijf Neckermann oprichtte na de overname van de Textielcentrale Hulst. In 1978 werd het cafégedeelte overgenomen door zoon Hans en het bedrijf groeide verder uit tot het familiebedrijf Hotel Hulst. Jo Beaart overleed op 13 januari 1985. Gusta verhuurde later nog enkele appartementen in Benidorm. Zij overleed in Hulst op 5 april 2016.

Bronnen: Genealogie Beaard/Beaart, AD 7.5.1966, Delpher-historische kranten, Egon en Hans Beaart

Bart Beaard heemkundige in de gemeente Heusden en schrijver van het boek 'Genealogie Beaard-Beaart'

Bakkerij de Bruijne v.o.f.

Nieuwe Kerkstraat 26A, Sluiskil tel. 0115-472425
 Axelsestraat 18, Terneuzen tel. 0115-612339
 Gentsestraat 12, 4561 EJ Hulst tel. 0114- 312360
 Markt 4, Sas van Gent

info@bakkerijdebruijne.nl

Een halve eeuw ambacht, kwaliteit en smaak

- voor 17.00 uur besteld, de volgende dag in huis!
- elke dag af te halen in één van onze winkels
- wij bezorgen elke dag: voor 12 uur geleverd!

- wij bezorgen in de Kanaalzone en midden Zeeuws-Vlaanderen, doe de postcode-check op onze website!

HEROS

WORKING FOR THE FUTURE

**WAT OVER
BLIJFT IS
TOEKOMST**

Duurzame en circulaire
grondstoffen uit de resten
van stedelijk afval.
www.heros.nl

OOK VOOR DIGITAAL DRUKWERK
SPECIAAL VOOR KLEINE OPLAGES EN SNELLE LEVERING!

**print- &
drukwerk
nodig?**

drukkerij

Polka Print

KONINGS DAG

De viering van de verjaardag van koning Willem Alexander in Sluiskil kende een gedeeltelijk nieuw programma. Het bijzonder enthousiaste evenementencomité introduceerde enkele nieuwe elementen, die stuk voor stuk geweldig in de smaak vielen bij de veeltalig opgekomen feestgangers. Mede door het prachtige weer, de ontzettend leuke sfeer en de vele vrijwilligers was dit een Koningsdagprogramma dat voor herhaling vatbaar is en een nóg groter publiek verdient.

Maandagmorgen 27 april om tien uur begon het comité met de voorbereidingen. Omstreeks half een druppelden de eerste genodigden en belangstellenden binnen. Het was al spoedig gezellig druk en het geroezemoes overstemde de uit de luidsprekers schallende muziek. Ieder zat, nippend aan een door beheerder Wim van Rijn aangeboden kopje koffie, te genieten van de sfeer. Om kwart voor één nam Rik Fermont, voorzitter van het comité, het woord. Hij heette iedereen van harte welkom, had een prachtig woordje over voor de aanwezigen, de medewerkers en de sponsors en kondigde het concert aan van Samenwerkingsorkest HSWZ.

Concert

Het Samenwerkingsorkest bestaande uit muzikanten van Hoek, Sluiskil, Westdorpe en Zaamslag zorgde onder leiding van dirigente Jenny Clauws vanaf het allereerste nummer voor een geweldige

sfeer. De nummers werden uit volle borst meegezongen en de stemming werd er alleen maar beter op. Na het concert begaf iedereen zich naar buiten voor het hijsen van de vlaggen.

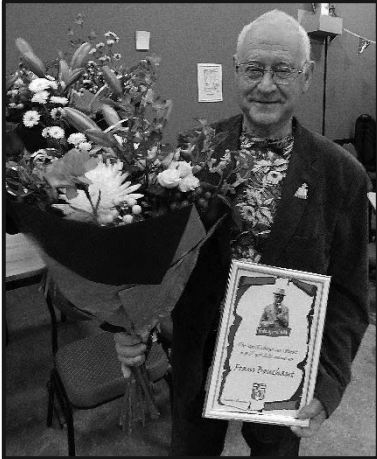
Het was druk voor 't Meulengat. Het weer was prachtig, de zon scheen en de temperatuur nodigde uit om even van de buitenlucht te genieten. De leden van de scouting en de wapenbroeders zochten de vlaggenmasten op, de gedecoreerden namen hun vaste stek aan de zijkant in en het muziekkorps nestelde zich vóór de vlaggen. Nadat iedereen z'n plek had ingenomen, nam Jaak Martens namens de dorpsraad als eerste het woord.

Daarna volgde wijkwethouder Frank van Hulle, die namens de gemeente Terneuzen aanwezig was. Het was Frank z'n laatste keer, want na vele jaren inzet voor Sluiskil te hebben getoond, gaat hij met pensioen. In z'n enthousiasme zag hij tijdens z'n toespraak niet koning Willem-Alexander voor zich, maar koningin Maxima. Dat bleek toen hij tot tweemaal toe herhaalde 'Leve de koningin'. Nadat Samenwerkingsorkest HSWZ het Wilhelmus en het Sluiskilse volkslied had gespeeld, werden de vlaggen vol eerbied door de wapenbroeders en de scouting in top gehesen. Even later werd het programma voortgezet in de grote zaal van 't Meulengat.

Ereburger

Rond half drie werd in de grote zaal van 't Meulengat de nieuwe ereburger bekendgemaakt. Ook deze taak nam wethouder Frank van Hulle voor de laatste maal op zich. Hij hield er lang de spanning in, maar toen hij het had over "deze persoon was jarenlang voorzitter van carnavalsvereniging De Zwartsnuvers", was de spanning eraf en wist menigeen dat deze keer de keus was gevallen op Frans Bouchaut. Een terechte keus, want Frans is ook nog steeds voorzitter van de Commissie (H)Erkenning Monumenten Sluiskil en medewerker van Museum Sluiskil. In het verleden was hij ook nog erg actief als bestuurslid en fietser bij de trimmers en amateurs. Nadat hij het 'Colsentje' kreeg opgespeld, de oorkonde en de bos bloemen van Rik en Frank in ontvangst had genomen, mocht hij

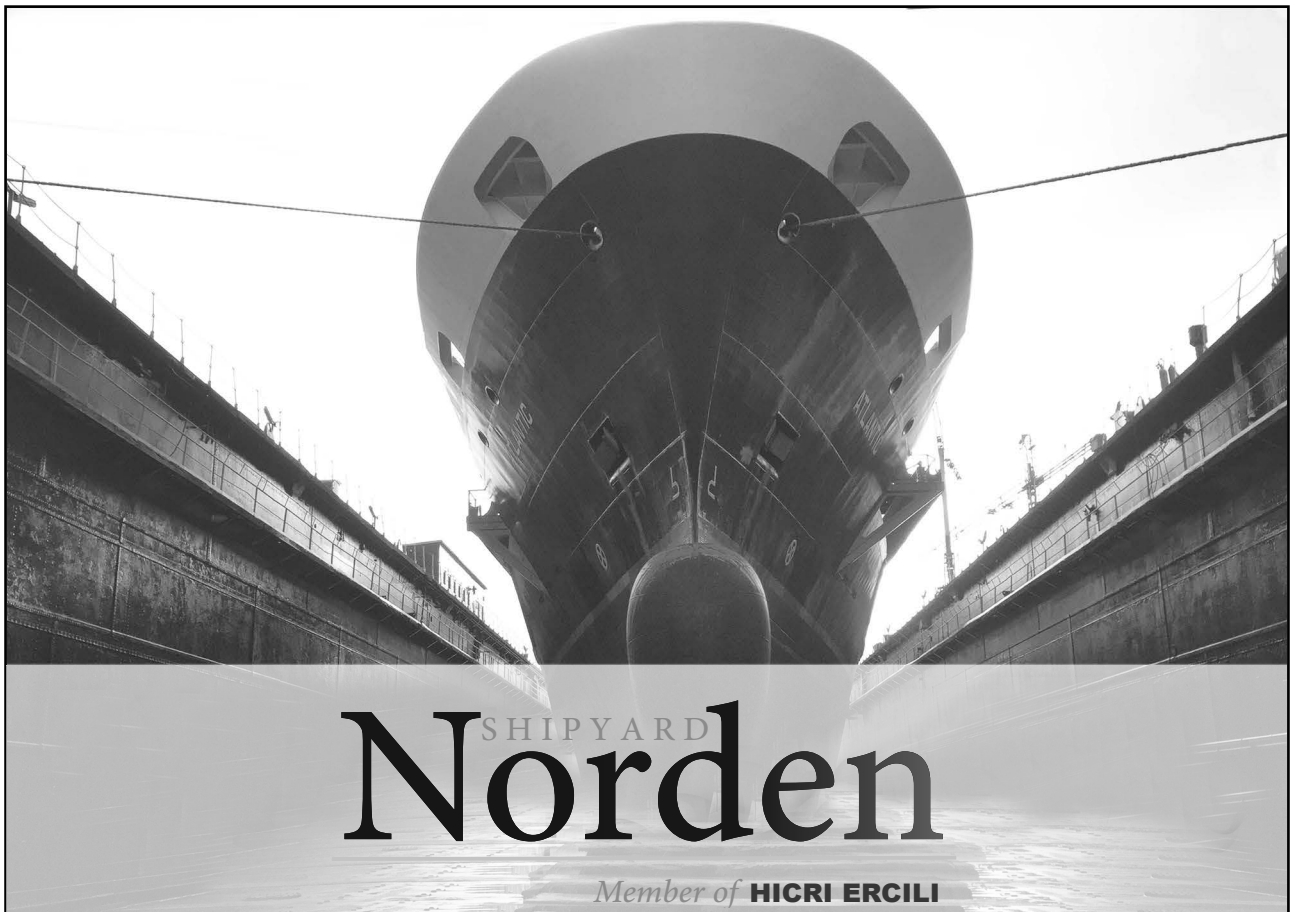

vele handen schudden en de felicitaties in ontvangst nemen. Het comité zette ook wethouder Frank van Hulle nog even in de schijnwerpers, bedankte hem voor z'n grote inzet voor Sluiskil en gaf hem een prachtige bos bloemen mee.

Intussen was buiten de lawaaioptocht gestart. Deze werd opgevolgd door de kinderspelen. In de foyer van 't Meulengat vond ongeveer tegelijkertijd de Sluiskil quiz plaats. De vragen waren niet moeilijk, maar wel verrassend. Bij vele vragen sloeg de

twijfel toe en werd het een gok. Als winnaar werden Jaak en Annet Martens uitgeroepen. Volgend jaar mogen zij deze titel wellicht verdedigen.

Als afsluiting vond in de grote zaal de kinderdisco plaats. Toen om vijf uur het programma officieel ten einde was, werd onder het genot van een laatste drankje nog volop nagenoten van een schitterende middag.

Sluiskil in delen (aflevering 2)

Lichten uit, frustraties aan

Terwijl de laatste kanonschoten van de Eerste Wereldoorlog (1914-1918) nog nagalmden over de Zeeuws-Vlaamse polders, waar de bevolking worstelde met schrale rantsoenen bijtende kou en donkere avonden, begon in Sluiskil een kleine revolutie te ontbranden. Het dorp, dat zich nog steeds als een verscheurde lappendeken over drie gemeenten – met Terneuzen als de dominante grootmacht, Axel en Westdorpe in de kibbelende bijrollen – uitstreekte had de droom van onafhankelijkheid tijdelijk opgeborgen. De oorlog had de prioriteiten verschoven: overleven ging voor autonomie. Maar te midden van deze duisternis laaide een nieuw verlangen op: een hunkering naar het symbool bij uitstek van vooruitgang: elektrisch licht. De petroleumlampen flakkerden te Sluiskil als valse beloften, terwijl Terneuzen zich al enkele jaren koesterde in het warme schijnsel van gloeilampen. Sluiskil bleef achter in de schemering; een bittere herinnering aan hun stiefmoederlijke behandeling. Honoré Colsen, op 20 mei 1919 als katholiek Raadslid in de gemeenteraad van Terneuzen gekozen, met een dubbele loyaliteit aan dorp en Raad en zijn tegenpool Pieter van Cadsand uit Sluiskil-oost voor de Gereformeerde Staatspartij verkozen – bepaald geen vrienden, maar bondgenoten in nood – duwden de kwestie naar voren. Daarnaast was er de in 1923 nieuwbenoemde pater-gardiaan Gaudentius, wiens preken niet alleen de zielen van zijn parochianen raakten, maar ook kilowatts predikten met een vuur dat Terneuzense raadsleden deed ontploffen van ergernis.

Pater-gardiaan Gaudentius

Oorlogsduisternis

Het was november 1917 toen professor Feldman, in een rapport dat de provincie deed dromen van betere tijden, voor het eerst fluisterde over een elektriciteitscentrale bij Sas van Gent. Het gas van de toen nog gesloten Cokesfabriek te Sluiskil, dat voor de oorlog nutteloos de lucht in blies, zou de hele regio kunnen verlichten. Een concessie uit 1914 leek dat te garanderen, maar de oorlog wierp lange schaduwen: “Of dat gas nog gunstig te verkrijgen is in deze chaotische tijden?”, mijmerde Feldman. Toch zag hij potentieel: het zou nieuwe industrie lokken en banen scheppen, een lichtpunt in de alomtegenwoordige misère.

In maart 1918 werd de noodzaak dringender. Een anonieme 'Goed Huisvader' uit Sluiskil ventileerde zijn frustratie in de *Ter Neuzensche Courant* over de petroleumtekorten. Terwijl Terneuzen keurig hun bonnen incasseerde, wachtte Sluiskil vergeefs bij weduwe Van Drongelen, die haar best deed, maar niet kon toveren. “We zitten 's avonds bij kaarslicht te naaien,” klaagde hij, “terwijl anderen genieten van goedkoper elektrisch licht.” Hoek en Mauritsfort hadden het al – waarom Sluiskil niet? De redactie ving geruchten op dat gemeentelijke kopstukken een onderzoek overwogen, mits genoeg inwoners zich meldden. Van Drongelen beet van zich af: “Niemand kwam tekort, behalve misschien Huisvader zelf!” Het was een wrange dans: de petroleumverkoopster verdedigde haar broodwinning, terwijl het dorp snakte naar een vonk die de duisternis zou verdrijven.

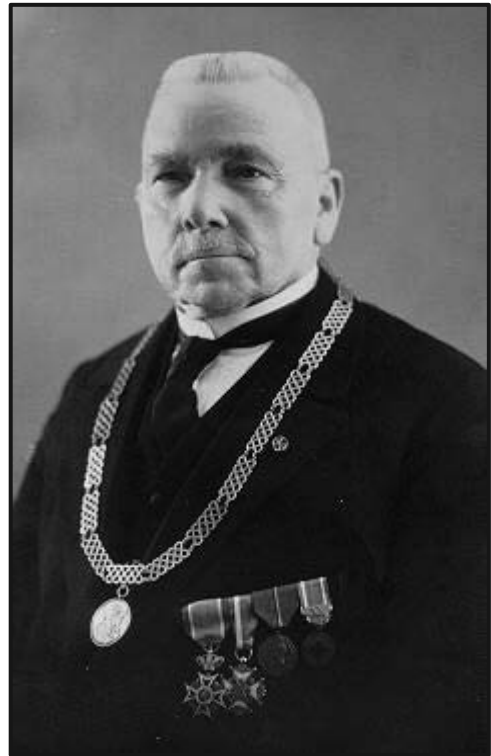
De collectieve roep zwol aan

In april 1918 kwam de in 1911 opgerichte Sluiskilse vereniging *Eensgezindheid* – een club van vijftig vastberaden leden – bijeen in de Openbare School en stuurde een petitie naar de Raad: sluit Sluiskil aan op Terneuzens Elektriciteitscentrale. Augustus van dat jaar bracht een drukbezochte vergadering: “We moeten licht voor de winter, anders gaan we met de kippen op stok!” Drie afgevaardigden werden gekozen om de autoriteiten te porren; tweehonderd aan te sluiten lampen werden beloofd als minimum. De Gemeenteraad reageerde halfslachtig: Raadslid Nolson (Unie van Liberalen) drong aan op winterverlichting, zelfs ‘desnoods ten koste van de kom.’ BenW beloofden ‘gegrond uitzicht’ op stroom voor Sluiskil en Driewegen. De maand september onthulde echter opnieuw een groeiende zelfstandigheid: een vergadering van mannelijke bewoners van Sluiskil besloot zelfstandig te handelen. Spoedzittingen van de gemeenteraad volgden; diverse andere comités in de gemeente Terneuzen, maar ook in Zeeuws-Vlaanderen vormden zich voor de realisering van eigen centrales, in samenwerking met het Vlissingse bedrijf Electra. De kosten waren fors, maar essentieel – de Raad benoemde eveneens commissies om plannen te onderzoeken, maar het werd een bureaucratische wals die meer rondjes draaide dan vooruitgang boekte.

Coöperaties en commotie

De druk escaleerde eind september, toen de Raad Electra's raming te rooskleurig vond en aanraade om coöperaties te stichten, waar de gemeente Terneuzen dan een subsidie van tweeduizend gulden aan bij zou dragen. J.C. Jansen, de voorzitter van Driewegens commissie morde over oneerlijkheid: “Voor de kom zou het meer zijn!” De repliek was scherp – de kom leverde drieduizend gulden op aan de gemeente, daarnaast waren er in de kom van Terneuzen zelf 900 gezinnen zonder licht, die afgesloten waren door de oorlogstekorten, vergelijk dat eens met de 300 gezinnen in Sluiskil en de 150 te Driewegen. “Het is niet billijk de hele hand in te dompelen terwijl verzoekers geen vingertop aanraken”, sneerde de voorzitter, burgemeester Huizinga. Coöperaties? Onmogelijk, vond hij, maar het voorstel werd toch aangenomen. Aandelenwerving door Vereniging Eensgezindheid volgde: 250 gulden per aandeel voor Sluiskils licht, een oproep die de gemeenschap mobiliseerde. Ondertussen schreef Driewegens schoolhoofd J.C. Jansen een vlammeende ingezonden brief, waarin hij de gemeenteraad beschuldigde van gebrek aan empathie voor de buitenlui. Hij schilderde een levendig beeld van verwaarlozing: branden blussen zonder spuit of water, treurige afvoer van spoelwater, geen plek voor varkensbranden, een welput zonder pomp, onvoldoende straatverlichting, een afgewezen politieagent en een belastingdruk die armen uitkneep terwijl rijken met handigheidjes konden ontsnappen. “De Raad had vroegtijdig onderzoek moeten doen”, betoogde hij. In plaats daarvan was het wegredeneren en een 'royaal' aanbod voorspiegelen met onhaalbare voorwaarden – een sluwe manier om zich van de zaak af te maken. “Na donkerheid komt licht”, eindigde hij hoopvol.

December 1918 werd gemarkeerd door een mijlpaal met PZEM's oprichting; de Provinciale Staten keurden deelname goed. Provinciale Statenlid, grootgrondbezitter en autopionier uit Hulst Fernand Hombach betreurde het wel dat men het gas van de cokesovens in Sluiskil niet wilde gebruiken als de fabriek weer zou zijn opgestart – een gemiste kans voor deze nieuwe centrale. Ook in maart 1919 pleitte ingenieur Steffelaar uit Den Haag op een lezing voor het Sint Jorisgilde te Middelburg voor een centrale bij Sluiskil, waar gas ‘ongebruikt de lucht in blies’. Het was een verspilling, die schreeuwde om benut te worden.

Johan Huizinga, burgemeester van Terneuzen

In juli van dat jaar richtte Colsen de Woningbouwvereniging Sluiskil op, ontstaan te midden van woningnood, een zijspoor dat de groeiende bevolking te Sluiskil onderstreepte en nogmaals de noodzaak van elektriciteit op het dorp benadrukte. Daarom drong Colsen tijdens zijn debuut in de Raad, aan op elektriciteit voor Sluiskil als nu toch de concessie met de Terneuzense Centrale zal worden herzien. Maar al in november 1919 moest ook hij met groeiende frustratie concluderen: 'Sluiskil blijft verstoken'.

De maand juli 1920 zou leiden tot geruzie in de Raad over de concessie met de Terneuzense Centrale, en de weigering de buitengebieden van stroom te willen voorzien. Colsens voorstel om de Terneuzense Centrale te verplichten elektriciteit aan te sluiten als de helft van de Sluiskilse gezinnen afname garandeerde, faalde met 6 tegen 3 stemmen. Sluiskil moest blijven wachten, gevangen in een web van uitgestelde beloften.

De opkomst van de PZEM en lokale onrust

De terreinkeuze van de PZEM ten zuiden van Sluiskil op grondgebied van de gemeente Westdorpe was de verrassing van juni 1921. De grond bij Sas van Gent, waar men de centrale had willen vestigen, bleek te nat te zijn. De kostenramingen liepen op tot 1,6 miljoen gulden, een fortuin in post-oorlogstijden.

De vaart van de PZEM werd geprezen als voorbeeld van vooruitgang, maar veel Zeeuws-Vlaamse gemeenten aarzelden een besluit te nemen over aansluiting. Ze keken liever de kat uit de boom, bang als ze waren voor hoge prijzen en een onzekere afname door de bevolking. In sommige dorpen en steden in het land waar men wel tot elektrische aansluiting was overgegaan bleek regelmatig dat petroleumlampen naast gloeilampen in de huizen hingen om op stroom te besparen. Ook winkeliers spaarden stroom uit door het elektrisch licht alleen aan te doen als er klanten in de winkels kwamen. Op Sluiskil bleef het donker en wéér was er een jaar voorbij.

Maar toen schreef in februari 1922 de burgemeester aan Colsen persoonlijk over de elektriciteitskwestie. Colsen riep een nieuwe vergadering uit in de Openbare School, waar een dertigtal bewoners op af kwam. De burgemeester gaf persoonlijk uitleg aan de opgekomen Sluiskillenaars over de elektriciteitskwestie en verklaarde zich te zullen inzetten voor goedkope stroom. Hij raadde de aanwezigen aan een nieuwe commissie op te richten. Dat deden de aanwezigen en ter plekke kozen ze een bestuur en werd de Lichtcommissie gevormd met Colsen, het hoofd van de Openbare School C.J. Nobels en anderen aan het roer. De commissie onderzocht hoeveel mensen zich wilden aansluiten op stroom en bracht daarover verslag uit aan BenW.

Daarna ging er weer veel tijd verloren, al gebeurde er achter de schermen wel wat. In de Raadsvergadering van 7 september 1922 drong Colsen aan op informatie nadat er een geheime vergadering was geweest die hij niet had bijgewoond. De voorzitter reageerde met: "Geduld, de zaak is bijna geregeld".

In de Raadsvergadering van 24 oktober 1922 zond Colsens Lichtcommissie de Raad een formele brief. Er waren nog steeds geen maatregelen genomen om Sluiskil van licht te voorzien terwijl dit jaar de PZEM al stroom kan leveren. De Lichtcommissie was van mening dat de gemeente het laagspanningsnet zelf moest gaan exploiteren of financieel borg moest staan voor een eigen, Sluiskils, initiatief.

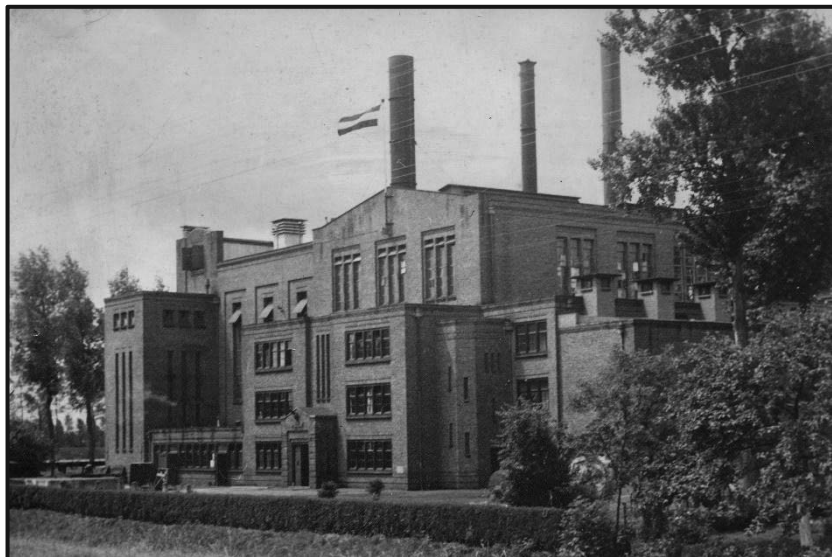
Colsen riep op tot haast, want uit de handtekeningen die zijn commissie had opgehaald, bleek dat nagenoeg de gehele bevolking voor aansluiting was en dat zelfstandige gemeentes als Zuiddorpe en Westdorpe lang niet zo veel handtekeningen ophaalden. De Raad kon er niet meteen over beslissen, maar de volgende vergadering zou beslissend zijn. Raadslid Hamelink van de SDAP merkte op dat er toch al geruime tijd een voorstel van de PZEM voor Sluiskil lag, waarom werd dat niet in de Raad besproken? Ook dat moest tot eind november wachten.

Tijdens de vergadering van de Raad op 22 november bleek dat de gemeente rekende op een jaarlijks tekort van 4.500 gulden inclusief Driewegen en slechts uitgang van de aansluiting van 180 percelen te Sluiskil. Met die pessimistische cijfers had men sinds maart met de PZEM langdurig onderhandeld. De PZEM wilde met dergelijke gegevens niet tot exploitatie overgaan en vond dat Terneuzen dat maar zelf moest doen en het risico moest dragen. Colsen stond perplex. Hij dacht dat er toch wel meer en beter onderzoek was gedaan. Zeker omdat de directeur van de Terneuzense Centrale zich ook als belangstellende had opgeworpen toen hem was gebleken dat er subsidie te behalen was. Daarnaast wilde het gemeentebestuur niet ingaan op een eventueel Sluiskils initiatief.

Colsen, gesteund door Van Cadsand, betwistte de cijfers fel. Volgens de directeur van de Terneuzense Centrale zou er niet meer dan een tekort van 500 gulden kunnen zijn. Alsof dat voor de gemeente een groot offer ter wille van een zo'n dichtbevolkt dorp als Sluiskil zou zijn. Bovendien volgens de Sluiskilse Lichtcommissie zal er juist een winst van 633 gulden zijn. Opmerkelijk bleef het dat Sluiskil in de schaduw van de PZEM-centrale ligt, maar er nog geen aanstalten werd gemaakt om één spade in de grond te steken, terwijl men in uren ver weg gelegen plaatsen al volop bezig was met het maken van aansluitingen. "Het wordt een strop!", riepen vele raadsleden! Het debat laaide steeds meer op en ging tenslotte over de achterstelling van Sluiskil op de kom van Terneuzen, en de eis voor gelijke behandeling. Men kwam er niet meer uit en een beslissing werd weer uitgesteld. Weer was er een jaar voorbij.

Wat gebeurde er in 1923?

Er ontwikkelde zich een schimmenspel tussen de Terneuzense Centrale en de PZEM. Onderhandelingen vonden zelfs plaats over overname door de PZEM van de Terneuzense Centrale. Iets wat Provinciale Staten eigenlijk wilde, omdat de PZEM zoveel mogelijk dekking door aansluitingen moest hebben, en nog lang niet quitte speelde. Ook volgde een onderzoek of de Terneuzense Centrale de buitengebieden tegen een subsidie kon doen of liever wilde doen. Nee dus. Men kwam ondanks vele raadsvergaderingen en andere onderhandelingen geen stap verder. Ten einde raad besloot BenW in juli een dure adviseur elektriciteitszaken uit Amsterdam aan te trekken. In augustus begon opnieuw gemor vanuit het Sluiskilse hoorbaar te worden, en besloot de gemeenteraad van Westdorpe dat Stroodorpe tegelijk met Sluiskil zal worden geëlektrificeerd.

Het gebouw van de PZEM.

In oktober verklaarde BenW dat men de onderhandelingen tussen de PZEM en de Terneuzense Centrale had afgewacht om bij de overname de elektrificatie van Driewegen en Sluiskil aan vast te knopen. Nu bleek dat van overname niet veel meer ging komen, kon de elektrificatie niet meer wachten. Bij de onderhandelingen had Terneuzen een subsidiebedrag van 2.000 gulden bij exploitatie van elektriciteit op Sluiskil toegezegd en een stroomprijs van 0,60 cent. Dat was tegen het zere been van Colsen, want de adviseurs van de Lichtcommissie te Sluiskil hadden een veel lager tekort

berekend namelijk 280 gulden. En eerder was men ook van veel te weinig aansluitingen uitgegaan. "Het zullen er nu veel meer zijn!" Bovendien zijn er nu ook de grote inrichtingen die gebruik van de aansluiting willen maken, zoals het ziekenhuis, het klooster, de drie scholen en de kerken. Maar als de gemeente problemen heeft met de aanleg van een net, dan zal de bevolking zelf de palen wel zetten. De Raad zou voor het ziekenhuis wel een spoedprocedure willen maken, als dat een garantie afgeeft aan de PZEM dan kunnen ze binnen zes weken stroom hebben. Maar dan zit de rest van Sluiskil nog steeds zonder stroom! De PZEM was bereid stroom aan te leggen in de Kerkstraat naar het ziekenhuis. "De mensen, die daarlangs wonen, kunnen ervan profiteren", vertelde Colsen. Voor een gehele verlichting van de westkant van het dorp moest een transformatorhuisje gebouwd worden, daar wilde Colsen een gemeentegarantie voor hebben. Vervolgens verklapte Colsen dat de paters zelfstandig met de PZEM hadden onderhandeld en de bovenstaande informatie aan Colsen hadden medegedeeld.

De liberaal Nolsen zegt dat er in de Raad veel gesproken wordt over licht, maar dat we wat Sluiskil betreft steeds verder in het duister kijken. Niemand in de Raad wil een gedeeltelijke verlichting van Sluiskil, maar de PZEM zal toch eerst zelf met een concreet voorstel moeten komen. Colsen zegt

dat Westdorpe niet zo moeilijk doet. Die gaf meteen een garantie voor Stroodorpe af. "Waarom kan Terneuzen voor Sluiskil en Driewegen geen risico dragen?"

In november schrijft 'een Sluiskillenaar' in de *Ter Neuzensche Courant* dat het nu twee jaar geleden is dat op advies van de burgemeester de Lichtcommissie werd geïnstalleerd en dat iedereen op Sluiskil toen al ging investeren in elektrisch licht, opdat men meteen kon profiteren van het heerlijk vrolijk licht bij aansluiting. De meeste petrolielampen gingen al de hoek in. Het ziekenhuis en de Katholieke kerk hebben al meer dan een jaar de elektrische installatie gereed, maar waar blijft de stroom? Weet men niet dat er zoveel Sluiskillenaars op stroom wachten? Dan roept 'de Sluiskillenaar' op tot een nieuwe vergadering waarin de Lichtcommissie eens flink aan de tand gevoeld moet worden.

In de raadsvergadering van 15 november vertolkte Colsen dit opstandige geluid en uitte zijn frustraties: hij was in de Raad verkozen om op te komen voor geheel zijn volk, zonder aanzien des persoons. Hij heeft het gevoel dat te Sluiskil leeft willen vertolken, namelijk dat de bewoners nergens anders voor dienen dan belasting te betalen voor Terneuzen. Al die tijd heeft Colsen erop gewezen dat stembedistrict Sluiskil een derde van de belastingen van de gehele gemeente betaalde en daar werd om gelachen door de mederaadsleden. Toch is Sluiskil altijd stiefmoederlijk behandeld. Ook al was hem gezegd dat hij na vier jaar niet terug zou komen, en dat hij de Mussolini van Sluiskil zou zijn, toch was hij herkozen en zal hij zich nog meer voor de 1.406 bewoners van Sluiskil inzetten. Maar de teleurstelling over het gebrek aan medewerking knaagt aan hem en als de wethouders de bevolking van Sluiskil niet geheel malcontent willen maken dan zal er toch wat moeten gaan veranderen, want binnenkort begint men weer met het houden van protestvergaderingen. Als men in Terneuzen niet wil luisteren naar raadsleden uit Sluiskil dan zal men het wel van de bevolking zelf horen.

Protestvergaderingen aan het eind van het jaar

Op 29 november had de algemene vergadering van Sluiskil plaats. Aanwezig waren naast een grote hoeveelheid Sluiskillenaars, de Sluiskilse Lichtcommissie, de burgemeester van Terneuzen en wethouder Van Aken. Colsen zat voor en gaf een overzicht van wat de Lichtcommissie de afgelopen twee jaar had gedaan, maar dat er door de trage gang van de onderhandelingen tussen gemeentebestuur en de PZEM maar weinig resultaat is behaald. De burgemeester sprak zijn blijdschap uit dat hij de zaak mocht toelichten en was verheugd dat de bevolking van Sluiskil zoveel belang in de zaak stelt, en hij snapte het ongeduld. Hij legde nog eens uit waarom de zaak zo veel vertraging had, dat dit toch echt aan de PZEM lag en dat er nu een voorstel van de PZEM lag waar houvast aan kon worden ontleend. De Raad zal in de decembervergadering hierover dan een besluit nemen. Pater-gardiaan Gaudentius nam vervolgens het woord en wees erop dat al twee jaar in de kerk en het ziekenhuis de elektrische installatie was aangelegd. "Wie is verantwoordelijk voor het renteverlies? De gemeente, de PZEM, wie?" Hij vindt dat het tijd wordt dat Terneuzen iets voor Sluiskil terugdoet, zeker gezien de hoeveelheid belasting die er in Sluiskil betaald wordt, namelijk een derde van het totaal, terwijl er nog geen 1/9^e deel van de uitgaven in Sluiskil werd geïnvesteerd. De burgemeester betwijfelde deze ook al door Colsen in de Raad genoemde cijfers. De gemeente wil doorzetten op exploitatie door de PZEM. Daarmee sloot Colsen de vergadering af. Sluiskil zou zijn eigen conclusies trekken.

Een nieuwe protestvergadering volgde op 15 december 1923. Colsen opende de massaal bezochte vergadering en zei dat hij met Streefkerk van de PZEM had gesproken en die vertelde dat het tekort van Driewegen groter was dan de voorgestelde bijdrage van Terneuzen, maar dat Sluiskil zichzelf kon bedruipen, zelfs winst zou opleveren en daarmee het tekort van Driewegen zelfs kon dekken. Daarna vertelde secretaris Nobels van de Lichtcommissie dat in het contract dat Terneuzen met de PZEM wilde afsluiten voor kracht 25 cent per KWU werd berekend en voor licht 0,55 cent en dat de gemeente slechts 1.200 gulden wilde bijdragen en bovendien dat de overkant, Sluiskil-oost, geen aansluiting zou krijgen. Hierna kon iedereen zijn gram ventileren. En dat deed vooral pater Gaudentius. Zijn toespraak gooide olie op het vuur: "Sluiskil moet als kleine gemeente duur licht betalen en als zogenaamd grote dure belasting!" Hij spotte met de 'liefdesverklaringen' van Terneuzen, die zonder daden bleven en eiste gemeentelijke exploitatie van de stroom en bovendien recht trekking van de stroomtarieven. "Gelijke monniken, gelijke kappen!", bulderde hij, verwijzend naar de oneerlijke tarieven. De kom van Terneuzen betaalde namelijk veel minder voor stroom, dan Sluiskil en Driewegen zouden moeten betalen. "Wat heeft Sluiskil eraan bij Terneuzen te horen?"

Zware lasten en welke profijten"? foeterde de pater-gardiaan. "Stemt Sluiskil toe met de hoge tarieven dan zal de Raad nog meer lachen, dan zullen ze niet alleen spotten met: 'Ze laten in Sluiskil het gas alleen maar vervliegen' en naar aanleiding van de recente wateroverlast: "Ze verdrinken er toch niet. Alsof dat niet genoeg was zal men zeggen: Sluiskil, dat betaalt zo graag! Hoe meer hoe liever! Trap niet in het aangeboden contract", aldus pater Gaudentius.

De vergadering nam tenslotte een motie aan: Sluiskil verwerpt het contract met de PZEM voor alleen Sluiskil-west, dat de gemeente aanbood. De vergadering raadt de gemeente aan zelf te exploiteren, inclusief Sluiskil-oost en inclusief Driewegen.

Raadslid van Cadsand arriveerde op het einde van de vergadering en was blij met de solidariteit met Sluiskil-oost, maar kon niet met de motie instemmen omdat hij de gemeente zijn woord had gegeven inzake het contract en dat Terneuzen bezwaar had tegen eigen exploitatie, maar dat hij daar niets over mocht vertellen. Dit vond de vergadering maar een 'geheimzinnig raadsel'.

Wat moet er gebeuren als de Raad het contract toch aanneemt? De vergadering riep: "Niemand aansluiten als niet iedereen aangesloten wordt en blijven protesteren, desnoods met openluchtvergaderingen!" Een riep gekscherend: "Met Mussolini aan het hoofd!", verwijzend naar de bijnaam die het antirevolutionair Raadslid Scheele Colsen had gegeven. Een uitzondering werd gemaakt voor het ziekenhuis dat tegen iedere prijs stroom moest krijgen, want operaties in kaarslicht waren geen optie.

Zou op de Gemeenteraadsvergadering van 17 december 1923 de impasse worden opgelost? Of zou 1924 uitkomst brengen?

Paul de Ridder

GROOSMAN

BEDRIJFSWAGENS

Uw Mercedes-Benz Bedrijfswagen partner

Werveweg 8
4551 MC Sas van Gent

Mercedes-Benz

+31 (0)115 471946
www.groosman.net

een
afscheid
precies
zoals u het
wilt

U bent altijd welkom
voor een open gesprek.
Bel 0115 - 614 592 of ga naar
monutaisabellebraem.nl.

Ook als u niet of elders
verzekerd bent.

Monuta
Isabelle Braem

De Boer
Tweewieler
Molendijk 1, Hoek, 0115-442144

- Nieuwe en occasion fietsen
- Ruim assortiment kinderfietsen
- Reparaties alle merken

Molendijk 1 • Hoek • 0115-442144

SPEELTUIN DE MIERTJES

Het speeltuinseizoen is inmiddels goed begonnen en meestentijds was het mooi weer. De kinderen hebben al lekker gespeeld en de feestjes komen weer op gang.

Volgend jaar bestaat de speeltuin, gelegen aan de Nieuwe Kerkstraat, officieel zestig jaar. Zeker iets om met het dorp samen te vieren. Maar ja, hoe kan dit worden aangekleed? Zijn er nog foto's van vroegere tijden? Wie heeft die nog?

Maar er moet over meer zaken worden nagedacht. Sommige toestellen zijn dit jaar aan vervanging toe. De afweging is: al het hout vervangen, wat een hele klus is, of een vervangend speeltoestel aanschaffen. Maar dat laatste kost heel wat geld. Reken maar op duizenden euro's. Zijn daar genoeg sponsors voor?

Het zou een mooi cadeau zijn voor het zestigjarig bestaan en de kinderen kunnen dan nog

tientallen jaren van dat toestel genieten. Dus bij deze: sponsors en donaties zijn van harte welkom.

De zomermaanden komen eraan en naast het toezicht in de speeltuin is er ook onderhoud nodig. Gelukkig heeft de speeltuin één man voor het technisch onderhoud van de speeltuin en voor kleine klussen. Hij kan wat meer hulp gebruiken bij het onderhoud. Mensen die bijvoorbeeld kunnen helpen bij het schoffelen, want het zand is de valdemping onder de speeltoestellen, maar als er te veel groen op groeit, is

de demping onvoldoende. Een leuk karwei om samen te doen op een ochtend of een avond.

Wat ook gezellig kan zijn, is om tijdens openingsuren met zijn tweeën toezicht te houden en het winkeltje te runnen. De speeltuin heeft een leuke groep, maar kan altijd nog meer vrijwilligers gebruiken. Zijn er meer mensen die helpen, dan wordt de druk op het huidige team eerlijker verdeeld en hoeven niet altijd dezelfde mensen dienst te draaien. Dus lijkt het je leuk om hierbij te helpen, laat het weten!

Voor de komende tijd staan twee activiteiten op de agenda. Van 13 tot 17 juli (de eerste week van de grote vakantie), is er een feestweek. Daarnaast wordt op 31 oktober Halloween georganiseerd.

Heb je een feestje te vieren? Ook dat kan in de speeltuin! Informatie hierover is verkrijgbaar in de speeltuin of via de email. De abonnementskosten bedragen dit jaar € 27,50 voor het hele seizoen. Donateurs, inbegrepen vijf maal toegang, betalen zes euro. De entree per kind bedraagt €1,50

De speeltuin is tijdens de openingsuren bereikbaar onder het gsm-nummer 06 429 34 518. Het e-mailadres van de speeltuin is demiertjessluis@outlook.com. Via facebook: [https://www.facebook.com/Speeltuin "de Miertjes" Sluis 2026](https://www.facebook.com/Speeltuin%20de%20Miertjes%20Sluis%202026). Of kijk eens op de website van de speeltuin: www.demiertjes.nl.

Op zoek naar een eengezinswoning, appartement of garage in Terneuzen of Sluiskil? Wij verhuren diverse woningtypen in verschillende prijsklassen. Schrijf u in voor ons actuele aanbod.

Voor meer informatie: www.clavis.cc
Rosegracht 2 Terneuzen, tel. 0115-622444.

Clavis

Woning huren in Terneuzen of Sluiskil?

EEN BEESTENBOEL

Gelijke cijfers zijn gelijke letters. Bij juiste invulling verschijnt in de grijze balk de oplossing.

01. Dit is zowel een bekend beertje als een wijk in Londen.
02. Dier dat als logo fungeert voor de van der Valk hotels.
03. Wat is een uitgesproken zoetwater bewoner?
04. Amfibiesoort, wellicht populairste en bekendste als huisdier.
05. Orde van zoogdieren waar de mens bij hoort.
06. Welk dier wordt het schip van de woestijn genoemd?
07. Wat is de grootste mensaap?
08. Welke zeldzame kiwi is na bijna 50 jaar weer gespot op het vasteland van Nieuw-Zeeland?
09. Kleine kangoeroesoort die leeft in het zuidwesten van Australië.
10. Apensoort die vooral in Oost-Azië voorkomt.
11. Hoe heet het water tussen Denemarken en Zweden?
12. Welke vis kan schokken van wel 600 volt afgeven?
13. Uitgestorven wild paard, leefde in oostelijk Europa.
14. Welk aandenken krijgt een debutant in het Nederlands elftal?
15. Wat is een andere naam voor een snavelkrokodil?
16. Deze kabeljauwachtige Noordzee vis wordt vaak gebruikt als kattenvoer.

Onder de deelnemers met de juiste oplossing wordt een cadeaubon van Bakkerij De Bruijne verloot.

De oplossing graag doormailen vóór 1 augustus 2026 naar krantjesluiskil@gmail.com

BIJNA 100 JAAR VOL HERINNERINGEN

Onze Belgische zuiderburen hebben het maar druk met de vele Zeeuws-Vlamingen die daar regelmatig tanken. Het scheelt toch wel heel wat euro's om even een klein stukje door te rijden richting België. Maar ja, in een grensgebied komt dit vast wel regelmatig voor.

Vele Sluiskillenaars zullen zich ongetwijfeld het pompstation van Oliehandel Oppeneer aan Kanaalzicht 34 in Sluiskil nog herinneren, in 1944 opgericht door Kees Oppeneer. Kees werkte vroeger eerst als monteur, later als ploegbaas, bij Begheyn Landbouwmachines in de Nieuwe Kerkstraat; destijds in het pand naast bakkerij De Bruijne.

Op de linker foto zit de heer Begheyn op de wielkast en Kees Oppeneer zit achter het stuur. Op de tweede foto staan mannen en leerlingen, die destijds bij Begheyn werkten. Deze mannen konden overigens in de werkplaats regelmatig genieten van het mooie gezang van de paters Kapucijnen in de Rooms Katholieke kerk. Staand: dhr. Bracke, Kees Oppeneer, Jan Harte (was eerst smit) en Jan van Doeselaar (later postbode in Sluiskil). Zittend Henk Wagenaar, Broer van Aerde en Fransje Bouwens.

Kees Oppeneer trouwde en het echtpaar kreeg twee dochters. Eén van hen is Truus en zij weet nog heel wat verhalen te vertellen over vroeger. Ook geen wonder overigens, want ze is nu 99 jaar oud. Haar opa, Willem Koole, was een echte huisslachter en heeft altijd aan de Zevenaarpolder gewoond. Hij overleed in 1948.

Truus werd op 5 Juni 1927 geboren in Sluiskil in de Landstraat op nummer 2. Deze huizen waren toen net nieuw gebouwd. Later verhuisde het Nederlands Gereformeerde gezin naar Kanaalzicht 34. Destijds kwamen veel boeren uit de omtrek bij Begheyn voor het onderhoud van hun landbouwmachines, Kees kende ze allemaal. Hij had echter al vroeg in de gaten hoe belangrijk een pompstation was voor de vele boeren uit de nabije omtrek met al hun landbouwmachines en besloot

in 1944 zelf een pomp aan huis te openen: Oliehandel Oppeneer. Dit bleek een gat in de markt.

In 1938 ging de 11-jarige Truus elke dag op de fiets naar de Mulo in Terneuzen. Na het behalen van haar diploma ging ze in 1944 op kantoor werken bij het Shell depot aan de scheepswerf in Terneuzen. Een Esso depot was daar ook vlakbij in de buurt. Truus reed elke dag door weer en wind naar haar werk en altijd langs de zeven huisjes die aan het kanaal tussen Sluiskil

en Terneuzen stonden. Ze herinnert zich nog heel goed de stroom terugtrekkende Duitsers aan het einde van de oorlog, terwijl ze na haar werk terug naar huis reed. Angstig is ze toen als 17-jarige wel geweest, maar de Duitse soldaten waren verslagen en zeiden weinig. Ook herinnert ze zich zeker nog de Miljoentrein vol zwaar geschut en geroofde goederen uit Frankrijk en België die door Sluiskil kwam, de Duitsers lieten de trein uiteindelijk in Sluiskil staan omdat ze niet over de Minister

Lelybrug konden vanwege de aangebrachte explosieven. De Duitsers probeerden de trein met bezittingen te beschermen, maar het ziekenhuis was vlakbij en Truus vertelt dat destijds dokter Wechgelaar naar de Duitsers toeging en hen vroeg om te stoppen met de ontploffingen en het schieten omdat er in het Sluiskilse ziekenhuis onder andere ook gewonde soldaten lagen. Hier heeft de bevelvoerder uiteindelijk gehoor aan gegeven. Nadat de Duitsers vertrokken waren, hebben vele Sluiskillenaren een kijkje genomen in de lange verlaten trein. Truus herinnert zich nog wel dat ze toen een blikje corned beef van iemand gekregen had.

Truus bleef na de oorlog werken bij het Shell depot en woonde samen met haar man Jas Nieuwelink eerst een paar jaar in Hoek. Toen in 1947 hun eerste dochter Netty werd geboren, is Truus gestopt met werken. In 1952 werd zoon Ad geboren, in 1958 gevolgd door Kees en in 1964 werd hun jongste dochter Ineke geboren. Wat zal het een gezellige drukte zijn geweest in huize Nieuwelink.

In haar jeugdige jaren had Truus wel een wijze tip van haar vader gekregen: ze moest zo snel mogelijk haar rijbewijs halen. Ze kochten een auto bij Ford garage Van Putten en toen Truus 30 jaar was, heeft ze van een automonteur een paar autorijlessen gehad, examen gedaan en is ze gelukkig van de eerste keer geslaagd voor haar rijbewijs.

Haar vader Kees overleed in 1958 en haar moeder bleef op Kanaalzicht 34 wonen. Jas en Truus woonden toen ook in een huis aan Kanaalzicht, het nummer weet Truus niet meer, maar ze weet

nog wel dat ze toen naast familie De Koeijer en familie De Rijcke woonden. Toen haar moeder in 1963 overleed, verhuisden Jas en Truus naar Kanaalzicht 34 met de pomp aan huis. De naam Oliehandel Oppeneer bleef, omdat deze al veel naamsbekendheid in de omgeving had en het bedrijf groeide. In 1976 werd door de familie Nieuwelink besloten om een nieuw bedrijfspand te bouwen op een locatie aan de rand van Sluiskil; het nieuwe adres werd Mercuriusstraat. Naast een nieuw bedrijfspand werd er ook nog een wasserette bijgebouwd. Jas stak zelf, samen met onder andere zijn 18-jarige zoon Ad, de handen uit de mouwen. Wat een werk was dat. Truus had het ook druk met haar huishouden, maar maakte toen wel elke zaterdag een grote pan snert met verse pannenkoeken voor de werklui. Wat zal dat toen gesmaakt hebben.

In 1977 besloten Jas en Truus te verhuizen naar een huis in de Drostlaan, tegenover het voetbalveld, maar

ze waren nog dagelijks te vinden bij de zaak op Kanaalzicht. Hun zoon Ad bleef toen samen met zijn vrouw Rieckij in het ouderlijke huis op Kanaalzicht 34 wonen. Helaas is Jas in 1999 overleden, maar het bedrijf Oliehandel Oppeneer floreerde verder onder leiding van Ad. Hij begreep dat hij eigenlijk op kantoor aanwezig moest zijn, maar wilde het liefst op de tankwagen blijven rijden. Ad zocht iemand die hij volledige kon vertrouwen en vroeg zijn broer Kees om terug naar Sluiskil te verhuizen. Kees was destijds tolk en woonde in de buurt van Utrecht, maar na een goed gesprek tussen de broers verhuisde Kees met zijn gezin toch terug naar Sluiskil om als vertegenwoordiger te werken bij Oliehandel Oppeneer. Dit is hij blijven doen totdat Oliehandel Oppeneer in 2008 werd overgenomen door OQ Value B.V. Ad is toen gestopt met werken, maar Kees heeft als vertegenwoordiger tot zijn pensioen bij OQ Value gewerkt.

Intussen vertelt Truus verder over al haar bezigheden van de afgelopen jaren. Denk onder andere aan de leiding van de volksdansgroep, die ze als 65-jarige overnam van Tilly Fermont en de zangkoortjes van mevrouw Benjaminsz. Tot haar negentigste jaar deed ze ook mee met de gym en dan is uiteraard nog lang niet alles verteld.

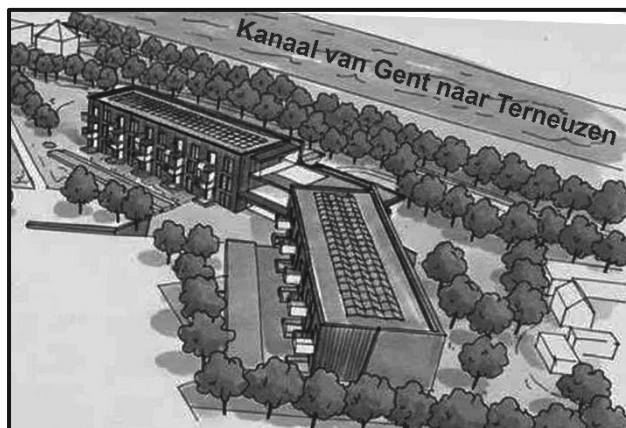
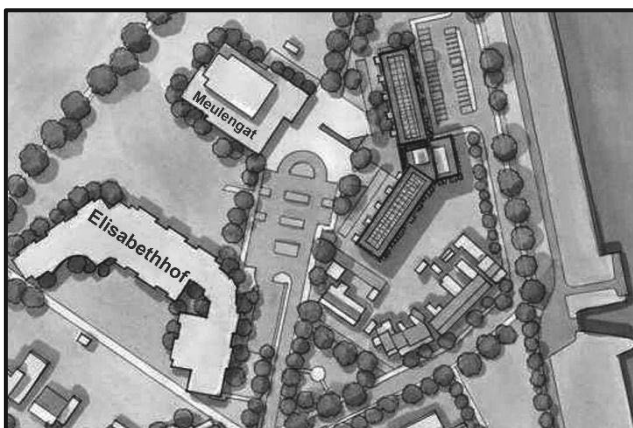
Nu woont ze al zeven jaar zelfstandig in het Elisabethhofje in Sluiskil, gezellig met alle andere bewoners. Ze gaat drie keer in de week koffiedrinken, gaat nog regelmatig naar het handwerkclubje in 't Meulengat en bezoekt daar ook zoveel mogelijk gezellige festiviteiten. Ze zal niet meer zo hard rennen maar met de hulp van de andere bewoners probeert ze toch altijd van de partij te zijn. Truus geniet van de rust in haar woning en krijgt tegenwoordig dagelijks bezoek van Buurtzorg. Ze heeft een werkster en eet met smaak de maaltijden op van tafeltje-dek-je, klaargemaakt in de keuken van 'zo-lekker' uit Axel. Truus, hopelijk kun je nog lang genieten in je vertrouwde Sluiskil!

ELISABETHHOF II

Het huidige Elisabethhof heeft Sluiskil te danken aan Walter Goethals, Piet Luijcks en Herman van Haelst. Zij maakten zich sterk voor een centrum, waar de Sluiskilse ouderen, die, als ze enigszins hulpbehoevend werden, toch nog op Sluiskil konden blijven wonen. Op 25 oktober 1993 werd hiervoor de eerste steen gelegd en op dinsdag 4 april 1995 werd dit centrum door burgemeester Ron Barbé feestelijk geopend.

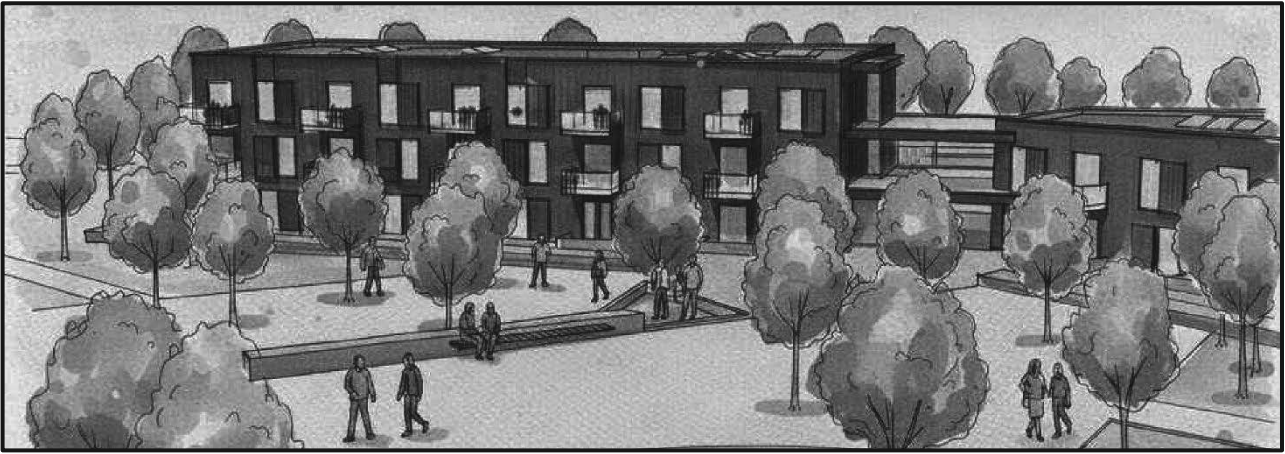
Het Elisabethhof is een woongebouw dat als door al die jaren heen nog steeds als zeer prettig wordt ervaren. Het ligt op loopafstand van supermarkt Spar Martens, van bakker De Bruijne, van HCR Dallinga en van gemeenschapscentrum 't Meulengat. Er is weinig doorstroming en de vraag naar een plaats in het hofje is ontzettend groot. Vooral op leeftijd zijnde Sluiskillenaars willen hier graag hun laatste levensjaren slijten en hopen dan dat er tegen de tijd dat ze eraan toe zijn een plaats voor hen in het hofje vrijkomt. Het complex biedt dan ook geweldig veel voordelen. Het Elisabethhof telt 23 huureenheden waar ouderen zelfstandig kunnen wonen, waar ze de zorg binnen handbereik hebben en daarnaast kunnen genieten in de prettige woonkamer, waar meerder keren per week gezamenlijk koffie gedronken kan worden.

Het zich vlakbij het Elisabethhof en 't Meulengat bevindende voormalige streeklaboratorium staat al ruim vijftig jaar leeg en raakt steeds verder in verval. Dit dichtgetimmerde gebouw is een doorn in het oog van alle Sluiskillenaars, maar tot op heden was er nog geen oplossing voorhanden. Totdat architect Guido Goethals, in hart en ziel nog steeds Sluiskillenaar, zich over z'n tekentafel boog. Met als uitgangspunt het feit dat veel Sluiskillenaars op latere leeftijd hun dorp niet willen verlaten en oud willen worden in hun eigen omgeving, ontwierp Guido op de plaats van het voormalige streeklaboratorium een tweede Elisabethhof.

Hij kwam hiermee tegemoet aan de droom van menig dorpeling. Hij ontwierp op papier een woongebouw met 25 huurappartementen. Een vleugel van drie bouwlagen van vijf appartementen en een vleugel van twee bouwlagen met eveneens vijf appartementen. Tussen deze appartemententorens in voorziet hij een centraal gelegen werkplaats, een repairshop, waar de ouderen hun kwaliteiten kunnen uitoefenen, zodat ze langer actief blijven. De appartementen krijgen, om tegemoet te komen aan de geluidsnormen, aan de zijde van het kanaal een volledig groene achtergevel, maar ook een achtergevel waar op diverse plekken zicht-erkers zitten om naar de schepen op het kanaal, naar de dorpspont en naar de industrie te kunnen kijken. De voorgevel is volledig van hout en alle appartementen kijken uit op het gecreëerde dorpsplein. Een plein, compleet met waterornament, waar geen auto's staan en waar allerlei activiteiten kunnen plaatsvinden. Dit maakt het plein attractiever en veiliger en verbindt het complex met het Elisabethhof en gemeenschapscentrum 't Meulengat.

Het gebouw krijgt twee dakterrassen: één aan de voorzijde met uitzicht op het plein en een tweede dakterras met uitzicht op het kanaal en z'n levendige scheepvaart.

Guido onderzoekt op dit moment of partijen, zoals woningcorporatie Clavis, kunnen aansluiten bij de verdere uitwerking van het plan. Bij Clavis is het idee positief ontvangen en wordt momenteel bekeken of het plan past binnen de mogelijkheden en meerjarenplanning van de organisatie. De komende periode zal hierover meer duidelijkheid komen.

PARKDIENST

Op zondag 28 juni vindt er in het park een parkdienst plaats, aanvang 11.00 uur.

Al vanaf 2010 wordt er achter gemeenschapscentrum 't Meulengat in het park een parkdienst gehouden. Mocht het weer erg slecht zijn, dan kan worden uitgeweken naar de grote zaal van 't Meulengat. Het is een katholieke viering georganiseerd door de kindernevendienst Sluiskil. De allereerste jaren werd de dienst voorgedaan door pastoraal werkster Marjan Dieleman, later kwam de pastoor erbij. Marjan is nu met pensioen en de voorganger is nu pastoor Wiel Wiertz. Ook samenwerkingsorkest HSWZ speelt tijdens de dienst. Er is geen koor, maar samenzang. Meestal zijn er iets meer dan honderd kerkgangers aanwezig. Aan het eind van de dienst mogen de kinderen met muziekinstrumentjes meedoen met de muziekvereniging. Na de viering is er gelegenheid om te picknicken in het park. De aanwezigen dienen zelf hun lunch mee te nemen. Voor gratis koffie, thee of fris wordt gezorgd. Voor de mensen van de muziekvereniging worden broodjes klaargemaakt.

In de voorbereiding wordt er rekening gehouden met de lezingen, die er die zondag zijn en wordt er een thema gezocht. Nadat alle zaken zijn

besproken, de misdienaar, de collectanten en de lector zijn vastgelegd, worden de overige taken verdeeld, wordt er een poster gemaakt en wordt het boekje ingevuld.

Op zondagmorgen om 09.00 uur arriveren de eerste vrijwilligers op een vooraf uitgekozen plek in het park. Ieder kent z'n taak. In de open lucht wordt een koffietent geplaatst, wordt het geluid aangelegd en worden er honderd stoelen klaargezet voor de bezoekers en voor de muzikanten. Een aantal tafels, dient als altaar en op een paar statafels worden de boekjes neergelegd. Ook in 't Meulengat is het dan druk. Koffie en thee worden gezet en de broodjes worden klaargemaakt. Als laatste worden nog wat slingers opgehangen.

Om 11.00 uur begint de viering en deze duurt ongeveer een uur. Na de viering is de picknick en is er een gezellig samenzijn. Rond 14.00 uur hebben de vrijwilligers alles weer opgeruimd en kan iedereen weer tevreden en voldaan naar huis.

Proef het Italië van Zeeuws-Vlaanderen in **Nieuwvliet!**

Al sinds 2019 is ons Italiaanse restaurant een waar begrip bij inwoners en gasten van onze Zeeuwse kust.

Snuif de geur op van onze vers bereide pizza's en pasta's, geniet van de heerlijke Italiaanse vlees- en visgerechten en proef de traditionele buffelmozzarella. Onze pizza's worden met veel liefde en aandacht bereid. De pizzaioli in ons restaurant zijn experts op het gebied van pizza. Er wordt uitsluitend gebruik gemaakt van verse ingrediënten en de pizza's worden gebakken in een klassieke steenoven. Met een goed glas wijn waan je je in een pittoresk Mediterraans dorpje.

Speciaal voor de kinderen is er een apart menu samengesteld en ze hoeven zich geen moment te vervelen. Aan het restaurant grenst onze gigantische binnen- en buitenspeeltuin waar ze zich urenlang kunnen vermaken. Binnen is er een grote klimtoren, kinderbioscoop en interactieve game wall. Buiten bij het zonnige terras kunnen de kids al hun energie op de trampoline of op het klimrek kwijt. Zo geniet iedereen van een "er even tussenuit moment" bij Piazza Italian Kitchen Nieuwvliet.

Reserveer je tafel telefonisch +31 (0)117-372316 of kom langs in het restaurant.

Work @Sea

Een nieuwe vergaderlocatie met een eigentijdse uitstraling en op loopafstand van het strand.

Presentaties, vergaderingen, teambuilding, workshops of trainingen met lunch, verzorgd diner of zelfs met overnachtingsmogelijkheden. Ook in combinatie met externe sportieve of actieve activiteiten te combineren.

Werken bij Piazza?

Of op zoek naar een weekend/vakantiebaan?

Mail ons op vacatures@piazzanieuwvliet.nl of kijk

op piazzanieuwvliet.nl/vacatures

Baanstpoldersedijk 1, 4504PS Nieuwvliet
www.piazzanieuwvliet.nl

Grote parking bij het restaurant
en laadpalen voor elektrische auto's

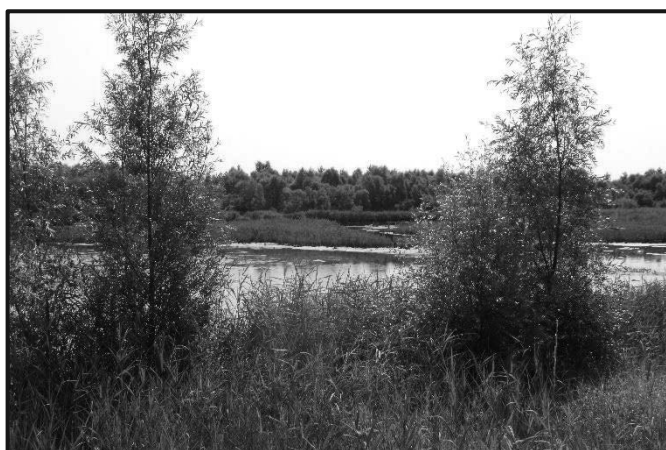
COLSENREIS

Vanwege problemen met de bezetting van het bestuur wendde de Stichting Colsenreis zich vorig jaar tot het bestuur van Senioren Netwerk Sluiskil met de vraag of zij de reis in de toekomst zou willen gaan organiseren. In 2025 was de voorbereidingstijd daarvoor te kort, maar in 2026 is het gelukt! Het wordt volgens ingewijden de 99-ste Colsenreis. Volgend jaar op naar de honderd!

Op donderdag 20 augustus organiseert het Senioren Netwerk Sluiskil een dagtocht. Om half negen vertrekt de bus vanaf het Minister Lelyplein naar Terneuzen. Een kwartier later rijdt hij verder vanaf de bushalte Alvarezlaan (bij het Winkelcentrum Zuidpolder) om rond half elf aan te komen in Ridderkerk bij Chocoladeatelier Van Noppen, waar iedereen wordt ontvangen met koffie of thee en gebak. Eerst wordt er een film vertoond over de productie van chocolade en vervolgens kan iedereen zien hoe Frits van Noppen aan de slag gaat met vorm- en mouleerbonbons en met chocoladefiguren. Natuurlijk mag er ook chocolade worden geproefd. Na de demo kan iedereen rondkijken in het winkeltje.

Tussen twaalf uur en half een vertrekt de bus naar restaurant 'De Gouden Leeuw' in Terheijden. Daar staat een koffietafel klaar met allerlei soorten brood, roomboter, diverse vleeswaren, kaas, zoet broodbeleg en huisgemaakte eiersalade. Iedereen kan daarbij onbeperkt genieten van koffie en thee.

Rond kwart over twee stapt iedereen weer in de bus, die een half uur later weer stopt in Drimmelen.

De Biesbosch

Daar wordt een rondvaart gemaakt door Nationaal Park De Biesbosch met Rondvaartbedrijf Zilvermeeuw. De schepen zijn verwarmd en voorzien van toiletten, bar en een geluidsinstallatie. Als het weer meewerkt, kun je vanaf het panoramadek kilometers ver uitkijken. De vaartocht zal twee uur duren, onderweg vertelt de schipper het een en ander over de Biesbosch. Rond vijf uur legt het schip weer aan en wordt de reis vervolgd naar restaurant 'De Commerce' in Kruisland. Daar wordt een driegangendiner geserveerd, bestaande uit champignonsoep en een combinatie van drie soorten hoofdgerechten: gehaktballetjes in roomsaus, kipstukjes in stroganoffsaus en een gevuld vispannetje. Dit

alles wordt geserveerd met frites en mayonaise, aardappeltjes, twee soorten groenten en salade. Het diner eindigt met een dessert van de chef.

Het is de bedoeling dat omstreeks acht uur met een gevulde maag aan de thuisreis wordt begonnen. Om kwart over negen komt de bus in Terneuzen aan en om half tien kunnen de overige deelnemers uitstappen in Sluiskil.

Kortom: een reis om naar uit te zien! Het aantal deelnemers is beperkt, de volgorde waarin de betalingen binnenkomen, bepaalt wie er mee kunnen.

Hotel - Restaurant Dallinga B.V.
Nieuwe Kerkstraat 5 - 4541 EB Sluiskil
Tel. 0031 115 471500 - Fax 0031 115 472582
www.dallinga.com - info@dallinga.com

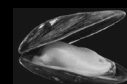
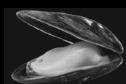
Zeeuwse Mosselen

Onbeperkt mosselen eten bij Restaurant Dallinga!

Zeeuwse Mosselen à volonté / sausje / met brood of frites

€ **36,50**

Mosselwijn: Fles € 29,50

~ 100 jaar Rotary in Nederland voedselbos ~

Kom een kijkje nemen in het voedselbos, help mee, maak een wandeling, doe de rondleiding. Iedereen is van harte welkom!
 Adres: Drostlaan 11, Sluiskil; data onder voorbehoud; kijk op <https://doemee.terneuzen.nl/project/390/parkgebied-het-hart-van-sluiskil> of scan de qr-code.

Datum	Tijd	Activiteit
Zaterdag 11 juli	10.00 tot 15.00 uur (**)	Maaien en mulchen (*)
Zaterdag 5 september	10.00 tot 16.00 uur	Open voedselbossendag en rondleidingen (in samenwerking met de Zeeuwse Milieufederatie); bezoek het voedselbos Sluiskil, kom oogsten en plukken! Neem deel aan de rondleidingen om 10:00 uur of om 14:00 uur
Dinsdag 22 september	13.00 tot 15.00 uur	Rondleiding in het voedselbos met Patrick 't Hart
Zaterdag 10 oktober	10.00 tot 12.00 uur	Rondleiding in het voedselbos met Patrick 't Hart
Zaterdag 17 oktober	10.00 tot 12.00 uur	Loop mee met de wandeling "Het Hart van Sluiskil" door Sluiskil, we starten en eindigen in het voedselbos
Zaterdag 7,14,28 november	10.00 tot 15.00 uur (**)	Aanplanten in het voedselbos
Zaterdag 12 en 19 december	10.00 tot 15.00 uur (**)	Aanplanten in het voedselbos
Doorlopend 2026	Openingstijden museum Sluiskil	Bezoek het Museum Sluiskil en bekijk de foto's van de ontwikkeling van het voedselbos
Zaterdag 30 januari	10.00 tot 15.00 uur (**)	Aanleg natuur- en waterspeelplaats en takkenrillen
Zaterdag 20 februari	10.00 tot 15.00 uur (**)	Aanleg natuur- en waterspeelplaats
Zaterdag 27 februari	10.00 tot 15.00 uur (**)	Mulchen met mest en houtsnippers
Mei (nader te bepalen)		Officiële opening: voedselbos Sluiskil – 100 jaar Rotary in Nederland voedselbos
Zaterdag 10 april	10.00 tot 15.00 uur (**)	Zaaien kruidlaag
Zaterdag 1 en 8 mei	10.00 tot 15.00 uur (**)	Maaien en mulchen
Zaterdag 22 mei	10.00 tot 15.00 uur (**)	Zaaien kruidlaag, maaien en mulchen

(*) Mulchen is het gemaaide gras (biomassa) terugleggen op de hügels. Een hûgel is een methode om meer voeding voor planten in de bodem beschikbaar te maken.

(**) We werken op zaterdag van 10.00 tot 15.00 incl. gratis koffie (10.00 uur) en lunch (12.30 uur) Wil je graag meehelpen? Meld je dan aan via: voedselbos@rotary-d1580.nl.

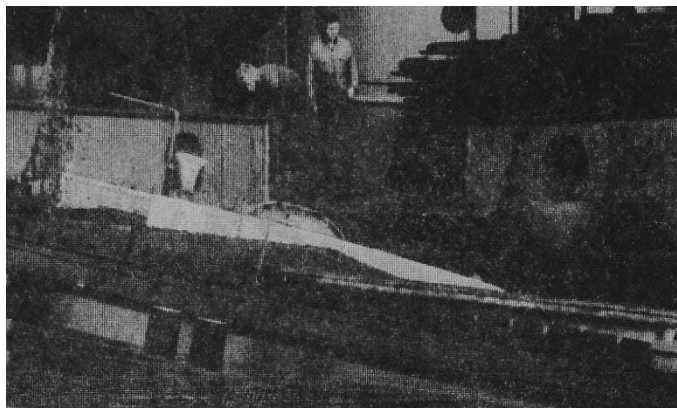
ANGELINA ZINKT OP KANAAL

Het binnenvaartschip Angelina uit Antwerpen zank dinsdag 4 november 1975 op het kanaal van Gent naar Terneuzen na een aanvaring met de Duitse kustvaarder Marianne. De twee opvarenden, schipper J. Jager en zijn achttienjarige zoon wisten zich tijdig te redden. Het ongeluk gebeurde rond 11.00 uur in dichte mist. De Angelina, geladen met pufkolen, lag naast het Duitse motorschip Serlene voor de oostelijke oever van het kanaaleiland te Sluiskil. De schipper had in verband met de mist zijn schip vastgelegd. Vanwege de mist had de schipper z'n vrouw en zwangere schoondochter in Sas van Gent op de wal gezet. Vanuit Terneuzen naderde de Marianne, die geen kans zag de Angelina te ontwijken. De kustvaarder ramde de Angelina aan

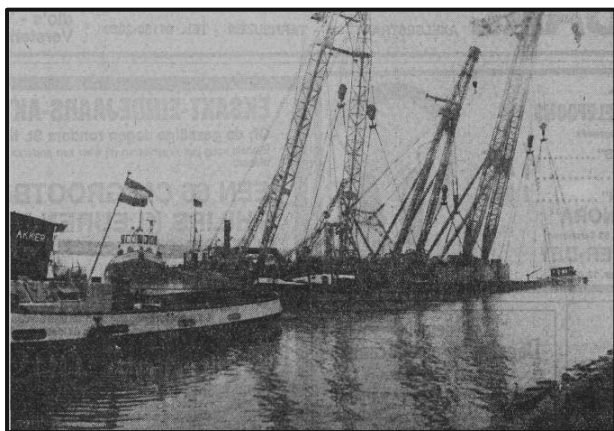

bakboordzijde ter hoogte van de roef (de woning van de schipper). Het resultaat was een fors gat van minimaal twee meter. Het Belgische schip draaide om z'n as, maakte snel water en zank vrijwel onmiddellijk. Een poging van de schipper om het schip vast te zetten tegen de kanaalberm slaagde dan ook maar gedeeltelijk. De sleepboot Wenduine, die toen het ongeluk gebeurde, op enkele meters afstand voorbij voer, nam de schipper aan boord. Zijn zoon stapte over op een bootje van de Rijkshavendienst.

De kustvaarder had nauwelijks schade en voer, nadat de kapitein door de rijkspolitie te water was verhoord, door naar Gent. De Wenduine bleef bij de Angeline liggen en kreeg later gezelschap van de Zeeland, een sleper van de Terneuzense dienst Muller.

Woensdag 5 november werd begonnen met het zover mogelijk lossen van de Angelina, die op de onderwateroever van het kanaal lag. Een bergingsschip van de firma Van den Akker uit Vlissingen startte met overladen van de lading fijne kolen in een lichter. Tegelijkertijd was een duiker van dezelfde firma bezig om de kabels ten behoeve van de berging onder het schip door te leggen en vast te maken.

Drie drijvende bokken van het bergingsbedrijf Van den Akker uit Vlissingen tilden op woensdag 12 november 1975 met vereende krachten de Angelina boven water. Dat alles gebeurde onder toezicht en begeleiding van de dienstvaartuigen Othene en Blide van de Rijkswaterstaat Terneuzen. Met behulp van sleepboten vervoerden de bokken de Angelina van Driekwart bij Sluiskil naar een ligplaats aan de Kanaalweg Zuid. Hier werd het schip van het restant van de

lading kolen ontdaan. Vlak voor de stuurhut had de Angelina een gat van anderhalve meter diep opgelopen. Ook in de boeg lekte het schip op een aantal plaatsen. Die lekken waren waarschijnlijk veroorzaakt door uitstekende stenen op de onderwateroever van het kanaal.

Stichting Welzijn Ouderen Sluiskil

Secretariaat: Churchilllaan 968 ♦ 4532 JG Terneuzen ♦ ☎06-50613842

SWOS is blij met de vele reacties op Facebook en de internetpagina die regelmatig bezocht wordt. Het bestuur is er dan ook best een beetje trots op. Er wordt getracht om alles zoveel mogelijk up-to-date te houden, al dan niet voorzien van leuke foto's. Er kan teruggekeken worden op een zeer geslaagde paasbrunch en een gezellige high tea. Alle extra handen die toegestoken werden, waren dan ook meer dan welkom, waarvoor uiteraard nogmaals de allerhartelijkste dank. Vaak ziet men er tegenop om vrijwilliger te worden, omdat er via roosters gewerkt wordt. Maar ook mensen die af en toe eens willen helpen (zoals bij een extra activiteit) zijn van harte welkom. Zo kunnen we elkaar wat werk uit de handen nemen.

Wellicht is er wat onduidelijkheid ontstaan over de zomerbarbecue die 10 juli georganiseerd gaat worden. De middag begint om 13.30 uur en Luciano zal voor u optreden. Tussendoor worden vier rondjes bingo gespeeld en verwacht wordt dat tegen de klok van 17.00 uur met de barbecue kan worden begonnen. De kosten voor de barbecue bedragen € 15,- en de bingo kost € 0,50 per ronde/per kaart. Wilt u meer weten over Luciano? Kijk dan op: www.livemuziekluciano.be.

Vanaf maandag 3 augustus t/m vrijdag 28 augustus liggen de activiteiten van SWOS stil. De activiteiten worden weer opgepakt vanaf maandag 31 augustus.

Het verdere jaarprogramma ziet er uit als volgt:

Vrijdag 10 juli: zomerbarbecue

Vrijdag 23 okt: mosselmaaltijd

Vrijdag 4 dec: Sinterklaasbingo

Donderdag 10 dec: kerst bloemschikken

Maandag 21 dec: kerstbrunch

Dinsdag 29 dec: oudejaarsbingo

Nu het deelnemersaantal van de extra activiteiten aan het stijgen is, komen er ook weer meer mogelijkheden. Bij de wekelijkse activiteiten zijn er steeds meer deelnemers en samen met de koffiedames heerst er een gezellige sfeer, maar er kunnen nog steeds mensen bij komen. U hoeft geen lidmaatschap te betalen, gewoon per keer € 1,- betalen voor de activiteit en/of de koffie of thee. En kunt u een keertje niet? Geen probleem.

Vooraf op de donderdagmiddag kunnen zich bij de koersbal nog meerdere mensen aanmelden. Er zijn voldoende matten en dan kunnen er meerdere groepjes gevormd worden. Er wordt daarnaast nog gewerkt aan enkele projectjes, waar u spoedig meer over zult vernemen.

Interesse in onze activiteiten en ontvangt u nog geen folders van SWOS? Laat het weten zodat u op de bezorglijst kunt worden geplaatst. U kunt de informatie ook via e-mail ontvangen; stuur gewoon een berichtje naar info@swo-sluiskil.nl en u wordt op de maillijst geplaatst.

Heeft u zin in een bakje koffie of thee (2 stuks voor € 1,-), wilt u een praatje maken, maar hebt u geen behoefte om deel te nemen aan een activiteit? Dan bent u welkom op maandagmiddag.

Speciaal als uitnodiging voor nieuwe senioren die ook deel willen nemen aan de ontspanningsactiviteiten van SWOS, plaatst het bestuur onderstaand weekschema van de dagelijkse reguliere activiteiten in 't Meulengat.

Maandag	Dinsdag		Woensdag	Donderdag	Vrijdag
Handwerken Biljart heren Jeu des Boules	Kaarten Vrij biljarten		Biljart heren Gym	Koersbal	Competitie-biljarten

BONTE AVOND CLUB SLUISKIL

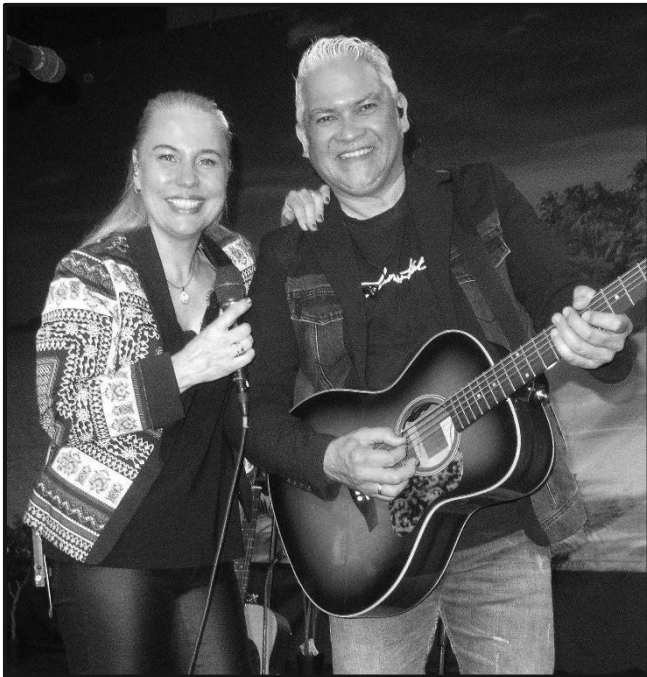

Het jubileumjaar is voorbij

In het afgelopen jaar heeft de BAC een prachtig jubileum gevierd. Er stonden elf activiteiten op het programma, die allemaal geslaagd tot zelfs zeer geslaagd waren en misschien wel voor herhaling vatbaar zijn.

Het hoogtepunt van het 75-jarig bestaan van de BAC is altijd de vier optredens in maart in het vertrouwde Meulengat. Het motto was dit jaar '75 jaar BAC door de tijd'. Ieder jaar is het toch weer afwachten hoe het gaat lopen. Ook de uitdagingen werden weer opgelost. De leden hebben het allemaal naar hun zin gehad (zeiden ze zelf tijdens de evaluatie) maar blijkbaar het publiek ook, gezien de mooie complementen die de artiesten kregen. Diverse bezoekers kwamen zelfs nog een tweede keer, wat de BAC zeer waardeerde. Ook erg fijn is de aanmelding van de nieuwe leden (meer hierover de volgende keer). Op de site van de BAC is nog steeds een compilatie te zien van het optreden.

Vrij kort na de optredens in 't Meulengat was alweer het laatste 75-jarige evenement: de Pasar Sluiskil. Die werd deze keer voor de achtste keer georganiseerd. Hoewel het tevens het einde van het jubileumjaar was, is daar geen extra aandacht aan besteed. Het was erg moeilijk om publiciteit

via de media te krijgen. De BAC kreeg onder andere te horen dat niet alles rondom dit jubileumjaar kon worden vermeld. Daarom heeft de BAC zelf een en ander geregeld. Via de banners, posters, de eigen website en de sociale media hebben velen toch nog de benodigde informatie ontvangen want de Pasar was een groot succes.

Door de pas twee weken eerder geregelde deelname van acht originele Indonesische standhouders (veertien personen die allemaal drie nachten bij gastouders hebben geslapen) gaf dat een extra dimensie aan de Pasar. Iets waar veel Pasar-organisaties jaloers op zouden geweest zijn. Dit was echter wel een logistieke uitdaging, die toch weer snel werd opgelost.

De zes foodstands werden weer goed bezocht en alle standhouders waren uiterst tevreden na afloop. Soms moesten de mensen weleens in de rij staan, maar dat hoort er nu eenmaal bij.

Achteraf is het heerlijk om de vele positieve reacties aan te horen.

De aandacht lag deze keer ook op de danseressen. Er traden maar liefst vijf verschillende groepen meerdere keren op. Dit was een aantal waar menig grotere en commerciële Pasars jaloers op waren. Bijzonder is te melden dat bij drie groepen de leiding langzaam wordt overgenomen door jongeren. Er zijn met hen al afspraken gemaakt voor een ander evenement.

Door de uitstekende samen- en medewerking van de gemeente en vele vrijwilligers is deze Pasar toch weer tot stand kunnen komen en zijn de ingecalculerde verliezen tot een minimum beperkt gebleven.

Zaterdag was het iets te warm maar zondag was de temperatuur een stuk aangenamer. Het was dan ook gezellig druk en de standhouders waren goed tot zeer tevreden. Uiteindelijk moesten die toch voor de kosten opdraaien.

Tot slot een zeer groot compliment aan alle medewerkers, die ieder naar eigen vermogen, maar allemaal gemotiveerd hun steentje hebben bijgedragen.

EVENEMENTENKALENDER

dag	datum	activiteit
Zondag	28 juni	Parkdienst in het park, aanvang 11.00 uur
Zaterdag	4 juli	Museum Sluiskil geopend van 13.30 uur tot 17.00 uur, entree € 2,50
Zaterdag	18 juli	Museum Sluiskil geopend van 13.30 uur tot 17.00 uur, entree € 2,50
Zaterdag	1 augustus	Museum Sluiskil geopend van 13.30 uur tot 17.00 uur, entree € 2,50
Zaterdag	15 augustus	Museum Sluiskil geopend van 13.30 uur tot 17.00 uur, entree € 2,50
Zaterdag	5 september	Museum Sluiskil geopend van 13.30 uur tot 17.00 uur, entree € 2,50
Vrijdag	11 september	Gildefeesten van 14.00 uur tot 00.30 uur
Zaterdag	12 september	Gildefeesten van 09.00 uur tot 01.00 uur
Zondag	13 september	Gildefeesten van 09.30 uur tot 19.00 uur
Zaterdag	19 september	Museum Sluiskil geopend van 13.30 uur tot 17.00 uur, entree € 2,50
Zondag	27 september	Bingo Zwartsnuvers in 't Meulengat, aanvang 14.00 uur

Openingstijden bibliotheek Sluiskil: maandag: 18.30 – 19.30 uur; dinsdag en donderdag: 14.00 – 16.00 uur

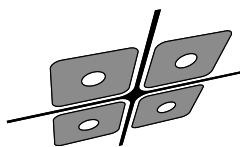
AUTOMOBIELBEDRIJF MÖRET BV

Handelspoort 6, Terneuzen
Tel. (0115) 64 90 00
www.automoret.nl

Langeweg 24 • 4541 PC Sluiskil
Tel: 0115-745366 • info@store-24.nl
www.store-24.nl

- ✓ Reparatie en onderhoud aan uw fiets, auto, gazonmaaier en tuinmachine
- ✓ Onderdelen voor uw fiets, auto enz.
- ✓ Service partner van van Raam fietsen (fabrikant van aangepaste fietsen)
- ✓ Bandenservice en -opslag
- ✓ Aircoservice
- ✓ Reparatie electra
- ✓ Haal- en brenservice voor uw te repareren materieel

MAAS AFBOUW

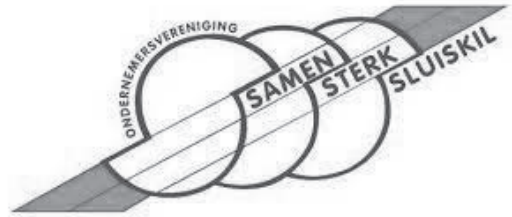
**Systeemplafonds
Scheidingswanden
Timmerwerk**

Ambachtstraat 22 |
4538 AW Terneuzen |
Tel. 0115 69 50 33 |
info@maasafbouw.nl |
maasafbouw.nl

Loonbedrijf Guiljam vof
Langeweg 17 - 4541 PC Sluiskil
Tel. 0115 491813
Mob. 06 51 11 49 79
www.guiljamsluiskil.com

- AANBIEDING VOOR ZEEUWS VLAANDEREN:
GROENCOMPOST, DROGE KIPPENMEST, DIVERSE ANDERE MESTSOORTEN
- (MEST) TRANSPORT AGR/GPS MET HAARKARMIER 25 TON
- CONTAINERVERHUUR
- BETONPLATEN LEVEREN EN LEGGEN
- VERHUUR VAN SHOVELS, GRONDKIPPERS E.D.
- ALLE VOORKOMENDE GRONDWERKZAAMHEDEN

SAMIEN

Sterk in Sluiskil

Ondernemersvereniging Samen Sterk Sluiskil '87 biedt financiële ondersteuning aan lokale initiatieven zoals: Carnaval - Avond 4 Daagse - Koningsdag - Speelweek - De Gilde Feesten - Halloween - Sinterklaas intocht - Oudercommissie Mozaïek

Het adres voor al uw BBQ vlees & specialiteiten!

Van 1 t/m 26 augustus zijn wij gesloten.

In deze periode wordt onze
werkplaats en keuken volledig vernieuwd.

*Bestel tijdig!
op = op*

Spoorstraat 97
4541 AJ Sluiskil
0115-472659

Markt 4
4551 BK Sas van Gent
+31 (0)6 4293 7254

✓ **SLAGERIJ**

✓ **TRAITEUR**

✓ **BARBECUE
SPECIALIST**